

இந்தியாவின் மக்கள்தொகை விகிதம்:

குறிப்பிட்ட காலத்தில் ஒரு நாட்டில் வசிக்கும் மொத்த மக்களின் எண்ணிக்கை அந்நாட்டின் 'மக்கள் தொகை' எனப்படும். உலகிலேயே அதிக மக்கள் தொகை கொண்ட நாடுகளில் சீனாவுக்கு அடுத்தபடியாக இந்தியா இரண்டாவது இடத்தில் உள்ளது. இந்தியா உலகின் நிலப்பரப்பில் 2.4 சதவீதத்தை மட்டுமே கொண்டுள்ளது, ஆனால் உலக மக்கள்தொகையில் சுமார் 17.5 சதவீதம் பேர் வசிக்கின்றனர். இந்தியாவின் மக்கள்தொகை விகிதம் அதன் பரப்பளவு விகிதத்தை விட மிக அதிகமாக இருப்பதை இது காட்டுகிறது. எனவே, உலகில் உள்ள ஒவ்வொரு ஆறு பேரில் ஒருவருக்கும் அதிகமாக இந்தியாவைச் சேர்ந்தவர்கள்.

மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு:

மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு என்பது ஒரு நாட்டில் அல்லது ஒரு நாட்டின் நன்கு வரையறுக்கப்பட்ட பகுதியிலுள்ள அனைத்து நபர்களின் குறிப்பிட்ட நேரத்தில், மக்கள்தொகை, பொருளாதார மற்றும் சமூக தரவுகளை சேகரித்தல், தொகுத்தல், பகுப்பாய்வு செய்தல் அல்லது பரப்புதல் ஆகியவற்றின் மொத்த செயல்முறையாகும். இது பத்து வருட இடைவெளியில் நடக்கும். மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பின் மூலம் சேகரிக்கப்பட்ட தரவு நிர்வாகம், திட்டமிடல், கொள்கை உருவாக்கம் மற்றும் மேலாண்மை மற்றும் அரசாங்கத்தால் பல்வேறு திட்டங்களை மதிப்பீடு செய்ய பயன்படுத்தப்படுகிறது.

இந்தியாவில் முதல் மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு 1872 ஆம் ஆண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் முதல் முழுமையான மற்றும் ஒத்திசைவான மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு 1881 இல் நடத்தப்பட்டது. மேலும் 2011 மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்பு இந்தியாவின் பதினைந்தாவது மக்கள்தொகைக் கணக்கெடுப்பைக் குறிக்கிறது.

மக்கள்தொகையின் பரவல் மற்றும் அடர்த்தி:

'மக்கள்தொகைப் பரவல்' என்ற சொல் பூமியின் மேற்பரப்பில் மக்கள் இடைவெளியைக் குறிக்கிறது. வளங்கள் கிடைப்பதில் உள்ள பரந்த மாறுபாட்டின் காரணமாக இந்தியாவில் மக்கள்தொகை விநியோகம் மிகவும் சீரற்றதாக உள்ளது. மக்கள்தொகை பெரும்பாலும் தொழில்துறை மையங்கள் மற்றும் நல்ல விவசாய நிலங்களின் பகுதிகளில் குவிந்துள்ளது. மறுபுறம், உயரமான மலைகள், வறண்ட நிலங்கள், அடர்ந்த காடுகள் மற்றும் சில தொலைதூர மூலைகள் போன்ற பகுதிகள் மிகவும் மெல்லிய மக்கள்தொகை கொண்டவை மற்றும் சில பகுதிகள் மக்கள் வசிக்காதவை. நிலப்பரப்பு, காலநிலை, மண், நீர்நிலைகள், கனிம வளங்கள், தொழில்கள், போக்குவரத்து மற்றும் நகரமயமாக்கல் ஆகியவை நம் நாட்டில் மக்கள்தொகைப் பரவலைப் பாதிக்கும் முக்கிய காரணிகளாகும்.

UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

உத்தரப்பிரதேசம் 199.5 மில்லியன் மக்கள்தொகை கொண்ட நாட்டில் அதிக மக்கள்தொகை கொண்ட மாநிலமாக உள்ளது, அதைத் தொடர்ந்து மகாராஷ்டிரா (112.3 மில்லியன்), பீகார் (103.8 மில்லியன்) மேற்கு வங்கம் (91.3 மில்லியன்) மற்றும் ஒருங்கிணைந்த ஆந்திரப் பிரதேசம் மற்றும் தெலுங்கானா (84.6 மில்லியன்). இந்த ஐந்து மாநிலங்கள் நாட்டின் மக்கள் தொகையில் பாதிளவைக் கொண்டுள்ளன. இந்தியாவின் குறைந்த மக்கள் தொகை கொண்ட மாநிலம் சிக்கிம் (0.61 மில்லியன்). யூனியன் பிரதேசங்களில் 16.75 மில்லியன் மக்கள்தொகையுடன் டெல்லி முதலிடத்தில் உள்ளது.

நாட்டில் மக்கள்தொகையின் சீரற்ற விநியோகம் உடல், சமூக—பொருளாதார மற்றும் வரலாற்று காரணிகள் போன்ற பல காரணிகளின் விளைவாகும். இயற்பியல் காரணிகளில் நிவாரணம், காலநிலை, நீர், இயற்கை தாவரங்கள், கனிமங்கள் மற்றும் ஆற்றல் வளங்கள் ஆகியவை அடங்கும். சமூக—பொருளாதார காரணிகள் மதம், கலாச்சாரம், அரசியல் பிரச்சினைகள், பொருளாதாரம், மனித குடியேற்றங்கள், போக்குவரத்து நெட்வொர்க், தொழில்மயமாக்கல், நகரமயமாக்கல், வேலை வாய்ப்பு போன்றவற்றைக் கொண்டுள்ளது.

மக்கள் தொகை அடர்த்தி:

இது ஒரு சதுர கிலோ மீட்டருக்கு நபர்களின் எண்ணிக்கையாக வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. 2011 இன் படி, இந்தியாவின் சராசரி மக்கள் தொகை அடர்த்தி ஒரு சதுர கிலோ மீட்டருக்கு 382 பேர். உலகிலேயே அதிக மக்கள் தொகை கொண்ட பத்து நாடுகளில் இந்தியாவும் ஒன்று. இந்தியாவின் அதிக மக்கள் தொகை கொண்ட மாநிலம் பீகார் மற்றும் குறைந்த மக்கள் தொகை அடர்த்தி கொண்ட மாநிலம் அருணாச்சல பிரதேசம் ஆகும். யூனியன் பிரதேசங்களில், தில்லி ஒரு சதுர கிலோமீட்டருக்கு 11,297 மக்கள்தொகையுடன் உள்ளது, அதே நேரத்தில் அந்தமான் மற்றும் நிக்கோபார் தீவுகள் குறைந்த மக்கள்தொகை அடர்த்தியைக் கொண்டுள்ளன.

மக்கள் தொகை வளர்ச்சி மற்றும் மாற்றம்:

மக்கள்தொகை மாற்றம் என்பது ஒரு பகுதியில் ஒரு காலகட்டத்திலிருந்து மற்றொரு காலகட்டத்திற்கு மக்கள் தொகை அதிகரிப்பு அல்லது குறைவதைக் குறிக்கிறது. மக்கள்தொகை வளர்ச்சி பிறப்பு விகிதம், இறப்பு விகிதம் மற்றும் இடம்பெயர்வு ஆகியவற்றால் பாதிக்கப்படுகிறது. இவை மூன்றும் மக்கள் தொகையில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துகின்றன.

பிறப்பு விகிதம் என்பது ஒரு வருடத்தில் ஆயிரம் பேருக்கு உயிருடன் பிறந்தவர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறிக்கிறது மற்றும் இறப்பு விகிதம் என்பது ஒரு வருடத்தில் ஆயிரம் பேருக்கு இறப்பு எண்ணிக்கையைக் குறிக்கிறது. இந்தியாவில் விரைவான மக்கள்தொகை வளர்ச்சிக்கு இறப்பு விகிதத்தின் விரைவான சரிவு முக்கிய காரணமாகும்.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – VI – INDIAN ECONOMY

மக்கள்தொகை அமைப்பு:

மக்கள்தொகை அமைப்பு என்பது வயது, பாலினம், திருமண நிலை, சாதி, மதம், மொழி, கல்வி, தொழில் போன்ற பண்புகளைக் குறிக்கிறது. மக்கள்தொகை அமைப்பு பற்றிய ஆய்வு மக்கள்தொகையின் சமூக, பொருளாதார மற்றும் மக்கள்தொகை கட்டமைப்பைப் புரிந்துகொள்ள உதவுகிறது.

வயது கலவை:

மக்கள்தொகையின் வயது அமைப்பு ஒரு நாட்டில் வெவ்வேறு வயதினரின் எண்ணிக்கையைக் குறிக்கிறது. ஒரு நாட்டின் மக்கள்தொகை பொதுவாக மூன்று பரந்த பிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தியாவில், 15 வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகள் 29.5% ஆகவும், 60 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள் 8.0% ஆகவும் உள்ளனர். எனவே, இந்தியாவில் சார்ந்துள்ள மக்கள் தொகை 37.5% மற்றும் சுதந்திர மக்கள் தொகை (16–59 வயது) 62.5% ஆகும். நமது நாட்டில் மனித வளம் அதிகம் என்பதை இது காட்டுகிறது.

பாலின விகிதம்:

பாலின விகிதம் 1000 ஆண்களுக்கு பெண்களின் எண்ணிக்கை என வரையறுக்கப்படுகிறது. 2011 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி, நாட்டின் பாலின விகிதம் 1000 ஆண்களுக்கு 940 பெண்கள். பெண்களின் எண்ணிக்கை ஆண்களை விட குறைவாக இருப்பதாக இது அறிவுறுத்துகிறது. இது கேரளாவில் 1084 ஆகவும், புதுச்சேரியில் 1038 ஆகவும் உள்ளது. யூனியன் பிரதேசமான டாமன் மற்றும் டையூவில் (618) குறைந்த பாலின விகிதம் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

எழுத்தறிவு விகிதம்:

எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்கள் எழுத்தறிவு பெற்றவர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். இது மக்களின் தரத்தின் முக்கியமான குறிகாட்டியாகும். மொத்த மக்கள்தொகையில் கல்வியறிவு பெற்றவர்களின் சதவீதம் எழுத்தறிவு விகிதம் என அழைக்கப்படுகிறது. இந்தியாவில் எழுத்தறிவு நிலைகளில் நிலையான முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. 2011 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி இந்தியாவின் கல்வியறிவு விகிதம் 74.04% ஆகும். இதிலிருந்து, ஆண்களின் கல்வியறிவு விகிதம் 82.14% ஆகவும், பெண்களின் கல்வியறிவு 65.46% ஆகவும் உள்ளது. ஆண் மற்றும் பெண் கல்வியறிவு விகிதங்களுக்கு இடையே இன்னும் பெரிய இடைவெளி (16.68%) இருப்பதை இது காட்டுகிறது. 93.91% எழுத்தறிவு விகிதத்துடன் நாட்டிலேயே கேரளா முதலிடத்தில் உள்ளது, அதைத் தொடர்ந்து 92.28% உடன் யூனியன் பிரதேசமான லட்சத்தீவு உள்ளது. குறைந்த எழுத்தறிவு விகிதம் பீகாரில் (63.82 %) காணப்படுகிறது.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

தொழில் அமைப்பு:

ஒரு நாட்டின் மக்கள்தொகையில் பொருளாதார ரீதியாக சுறுசுறுப்பான பகுதி மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு நடவடிக்கைகளின் போது கணக்கிடப்பட்டு தொழிலாளர்கள் எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது. மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பில் தொழிலாளர்கள் மூன்று மடங்கு பிரிவுகளின் கீழ் வைக்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்கள் முக்கிய தொழிலாளர்கள், விளிம்புநிலை தொழிலாளர்கள் மற்றும் தொழிலாளர்கள் அல்லாதவர்கள். இந்திய மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி, முந்தைய ஆண்டின் பெரும்பகுதிக்கு (குறைந்தது 6 மாதங்கள் அல்லது 183 நாட்கள்) பணிபுரிந்த அனைவரும் முக்கிய தொழிலாளர்களாக பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளனர். ஆறு மாதங்களுக்கும் குறைவாக வேலை செய்தவர்கள் விளிம்புநிலை தொழிலாளர்கள் என்றும், வேலை செய்யாதவர்கள் தொழிலாளர்கள் அல்லாதவர்கள் என்றும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளனர்.

மக்கள்தொகை இயக்கவியல்:

மனித மக்கள்தொகை இயக்கவியல் என்பது மக்கள்தொகையின் அளவு மற்றும் அதன் பண்புகளில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் தொடர்பான காரணிகளைக் கண்காணிக்கும் ஒரு துறையாகும். மக்கள்தொகை மாற்றங்களைக் கணிப்பது மக்கள்தொகை ஆய்வுகளின் முக்கிய அம்சமாகும்.

மக்கள் தொகை அதிகரிப்பால் ஏற்படும் பிரச்சனைகள்:

இந்தியாவில், வள அடிப்படையிலான மக்கள்தொகையின் அழுத்தம் அதிகரித்து, பல சமூக—பொருளாதார, கலாச்சார, அரசியல், சுற்றுச்சூழல் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பிரச்சனைகளை உருவாக்கியது. மக்கள்தொகை பிரச்சனைகள் இடம் மற்றும் நேரம் மற்றும் பிராந்தியத்திற்கு பிராந்தியம் வேறுபடும். நம் நாட்டில் மக்கள்தொகை பெருக்கத்தால் உருவாகும் சில முக்கிய பிரச்சனைகள் கூட்டம், வேலையின்மை மற்றும் வேலையின்மை, குறைந்த வாழ்க்கைத் தரம், ஊட்டச்சத்து குறைபாடு, இயற்கை மற்றும் விவசாய வளங்களின் தவறான மேலாண்மை, ஆரோக்கியமற்ற சூழல் போன்றவை.

இனக்குழுக்கள்:

இனம் என்பது தோல் நிறம், முடி நிறம், தாடை அமைப்பு மற்றும் கண் அமைப்பு போன்ற இயற்பியல் பண்புகளால் மற்ற குழுக்களில் இருந்து வேறுபடுத்தப்படக்கூடிய தனிநபர்களின் குழுவாகும்.

இதன் விளைவாக, இனம் என்பது ஒரு நபரின் உடல் மற்றும் மரபணு அம்சங்களுடன் தொடர்புடைய உயிரியல் கருத்தாக வரையறுக்கப்படலாம் மங்கோலோ—திராவிட,

1. மங்கோலாய்ட்
2. துர்கோ—ஈரானியன்

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

3. இந்தோ-ஆரியர்
4. ஸ்கைதோ-திராவிடன்
5. ஆரிய-திராவிட
6. மங்கோலோ-திராவிட
7. மங்கோலாய்டு
8. திராவிடம்

பழங்குடி மக்கள்:

ஒரு பழங்குடி என்பது ஒரு சமூக, பொருளாதார, மத அல்லது இரத்த உறவுகளால் பொதுவான கலாச்சாரம் மற்றும் பேச்சுவழக்கில் இணைக்கப்பட்ட குடும்பங்களைக் கொண்ட ஒரு சமூகத்தில் ஒரு குழு அல்லது சமூகப் பிரிவாகும். ஒவ்வொரு பழங்குடியும் தனித்துவமானது, ஏனென்றால் ஒவ்வொருவரும் ஒரு தனித்துவமான கலாச்சார, சமூக மற்றும் அரசியல் அடையாளத்தைக் கொண்டுள்ளனர். இந்தியாவில் பழங்குடியினர் 'ஆதிவாசிகள்' என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

இந்தியாவில் உள்ள பழங்குடி சமூகங்கள் இந்திய அரசியலமைப்பின் அட்டவணை 5 இன் கீழ் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த பழங்குடியினர் 'பட்டியலிடப்பட்ட பழங்குடியினர்' என்று அழைக்கப்படுவதற்கு இதுவே காரணம். இந்தியாவின் பழங்குடி மக்கள் வெவ்வேறு பாக்கெட்டுகளில் நாடு முழுவதும் பரவியுள்ளனர். நிலப்பரப்பு முழுவதும், அதிகபட்ச பழங்குடி மக்கள் வசிக்கும் இடங்கள்

1. மிசோரம் (மொத்த மாநில மக்கள் தொகையில் 94.4%)
2. லட்சத்தீவு (மொத்த யூனியன் மக்கள் தொகையில் 94%)
3. மேகாலயா (மொத்த மாநில மக்கள் தொகையில் 86.1%)
4. நாகாலாந்து (மொத்த மாநில மக்கள் தொகையில் 86.5%)
5. தமிழ்நாடு: அடியன், அரநாடன், ஏரவள்ளன், இருளர், காதர், கணிகர், கோட்டாஸ், தோடாக்கள், குறுமான்கள்.

இடம்பெயர்வு:

இடம்பெயர்வு என்பது வெவ்வேறு நிபுணர்களால் வித்தியாசமாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. பொதுவாக, இடம்பெயர்வு என்பது ஒரு தனி நபர் அல்லது மக்கள் குழு குறிப்பிடத்தக்க தூரத்திற்கு மேல் வசிக்கும் நிரந்தர அல்லது அரை நிரந்தர மாற்றமாக வரையறுக்கப்படுகிறது. எனவே, இடம்பெயர்வு என்பது ஒரு இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்கு மக்கள் நகர்வதைக் குறிக்கிறது.

ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பின் வரையறை:

இடம்பெயர்வு என்பது ஒரு புவிமியல் அலகுக்கு இடையே உள்ள மக்கள்தொகையின் புவிமியல் இயக்கத்தின் ஒரு வடிவமாகும், இது பொதுவாக நிரந்தர குடியிருப்பு மாற்றத்தை உள்ளடக்கியது.

சமூக அறிவியலின் மிக முக்கியமான அம்சங்களில் ஒன்று "மனித இடம்பெயர்வு". இது அதன் ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே மனித குலத்துடன் நெருங்கிய உறவைப் பேணி

UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

வருகிறது. இடம்பெயர்வு என்பது மனித வாழ்வின் ஆரம்பத்திலிருந்தே மனிதனின் மிக முக்கியமான ஆற்றல்மிக்க செயல்களில் ஒன்றாகும். ஆரம்ப காலங்களில், மக்கள் உணவைத் தேடி ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு இடம்பெயர்ந்தனர். பெரும்பாலான மக்கள் காடுகளில் வாழ்வதை நிறுத்திவிட்டு நாகரீக வாழ்க்கையை ஏற்றுக்கொண்டபோது, அவர்கள் வளர்ப்பு விலங்குகளுடனும் வளமான நிலத்துடனும் உறவை வளர்த்துக் கொண்டனர். இதன் விளைவாக, மனிதகுலத்தின் இயக்கம் கணிசமாக மாறியது. அவர்கள் கிட்டத்தட்ட நாடோடி வாழ்க்கையை விட்டுவிட்டு நிரந்தர குடியிருப்புகளில் வாழத் தொடங்கினர். இந்த கட்டத்தில், மக்கள் சாகுபடிக்கு வளமான நிலத்தைத் தேடி ஒரு பிராந்தியத்திலிருந்து மற்றொரு பகுதிக்கு தொடர்ந்து இடம்பெயர்ந்தனர். பின்னர், ஒரு குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில் இயக்கத்தின் தன்மை அடிக்கடி மாறியது.

இடம்பெயர்வு காரணிகள்:

மனித மக்கள்தொகை இடம்பெயர்வுக்குப் பல காரணிகள் காரணமாகின்றன. இந்த காரணிகளை சாதகமான மற்றும் சாதகமற்ற காரணிகளின் கீழ் தொகுக்கலாம்.

1. ஒரு இடத்தை நோக்கி மக்களை ஈர்க்கும் சாதகமான காரணிகள் இழுக்கும் காரணிகள் எனப்படும்.
2. மக்களை ஒரு இடத்தை விட்டு வெளியேறச் செய்யும் சாதகமற்ற காரணிகள் புஷ் காரணிகள் எனப்படும்.

மனித இடம்பெயர்வுக்கு காரணமான பல்வேறு காரணங்கள் பின்வருமாறு ஐந்து குழுக்களின் கீழ் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

1. இடம்பெயர்வுக்கான சுற்றுச்சூழல் அல்லது இயற்கை காரணங்கள்:

இந்த வகையின் கீழ் செயல்படும் காரணங்கள் இயற்கையானவை. அவற்றில் எரிமலை வெடிப்பு, பூகம்பம், வெள்ளம், வறட்சி போன்றவை அடங்கும். இந்த நிகழ்வுகள் மக்களை தங்கள் சொந்த இடங்களை விட்டு வெளியேறி புதிய பகுதிகளில் குடியேற கட்டாயப்படுத்துகின்றன. நீர் ஆதாரங்களின் இருப்பு, ஆபத்துகள் இல்லாத பகுதிகள், மாசுபாடு போன்ற சூழ்நிலைகள் புலம்பெயர்ந்தோரை ஈர்க்கின்றன.

2. இடம்பெயர்வுக்கான பொருளாதார காரணங்கள்:

ஒரு பகுதியிலிருந்து இன்னொரு பகுதிக்கு மனிதர்கள் இடம்பெயர்வதற்கு பொருளாதாரம் மிக முக்கியமான காரணங்களில் ஒன்றாகும். பல்வேறு பொருளாதார காரணங்கள் இடம்பெயர்வு நிலை மற்றும் திசையை தீர்மானிக்கிறது. வளமான விவசாய நிலங்கள் கிடைப்பது, வேலை வாய்ப்புகள், தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி போன்றவை இடம்பெயர்வை ஈர்க்கும் சில பொருளாதார காரணங்களாகும். பாரிய வறுமை மற்றும் வேலையின்மை மக்கள் தங்கள் சொந்த இடங்களிலிருந்து சிறந்த வேலை வாய்ப்புகள் கிடைக்கும் இடங்களுக்குச் செல்ல நிர்பந்திக்கின்றனர்.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

இடம்பெயர்வுக்கான சமூக-கலாச்சார காரணங்கள்:

சமூக-கலாச்சார காரணங்களும் இடம்பெயர்வு செயல்பாட்டில் சில பாத்திரங்களை வகிக்கின்றன. திருமணத்திற்குப் பிறகு பெண்களின் இடம்பெயர்வு மற்றும் புனித யாத்திரையுடன் தொடர்புடைய இடம்பெயர்வு ஆகியவை சமூக-கலாச்சார பழக்கவழக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவை.

இடம்பெயர்வுக்கான மக்கள்தொகை காரணங்கள்:

மக்கள்தொகை அர்த்தத்தில், வயது மற்றும் பாலினம் போன்ற மக்கள்தொகை கலவை, மக்கள்தொகைக்கு மேல் மற்றும் மக்கள்தொகைக்கு கீழ் இடம்பெயர்வுக்கான முக்கிய காரணங்கள். மற்ற வயதினரை விட பெரியவர்கள் அதிக இடம்பெயர்ந்தவர்கள் என்பது அனைவரும் அறிந்த உண்மை. பெண்கள் பெரும்பாலும் திருமணத்திற்குப் பிறகு புலம்பெயர்கின்றனர்.

பொதுவாக மக்கள்தொகைக்கு மேல் என்பது புஷ் காரணியாகவும், மக்கள்தொகைக்குக் குறைவானது இடம்பெயர்வுச் சூழலில் இழுக்கும் காரணியாகவும் கருதப்படுகிறது.

இடம்பெயர்வுக்கான அரசியல் காரணங்கள்:

காலனித்துவம், போர்கள், அரசாங்கக் கொள்கைகள் போன்ற பல்வேறு அரசியல் காரணங்கள். அவ்வப்போது மனிதர்கள் இடம்பெயர்வதில் எப்போதும் முக்கிய பங்கு வகித்து வருகின்றன. போர்கள் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும்.

பண்டைய காலங்களிலிருந்து இடம்பெயர்வுக்கான காரணங்கள்:

இடம்பெயர்வு வகைகள்:

இடம்பெயர்வு பல வழிகளில் வகைப்படுத்தலாம். இது பொதுவாக பின்வருமாறு வகைப்படுத்தப்படுகிறது;

நிர்வாக வரம்புகளுடன் தொடர்புடைய இயக்கத்தின் அடிப்படையில் உள்நாட்டு இடம்பெயர்வு: ஒரு நாட்டிற்குள் மக்கள் நடமாட்டம் உள் இடம்பெயர்வு என அழைக்கப்படுகிறது. மேலும், புலம்பெயர்ந்தோரின் தோற்றம் மற்றும் இடம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் உள் இடம்பெயர்வு நான்கு வகைகளாக வகைப்படுத்தப்படுகிறது.

கிராமப்புறத்திலிருந்து நகர்ப்புற இடம்பெயர்வு என்பது கிராமப்புறங்களில் இருந்து வளர்ந்து வரும் நகரங்கள் மற்றும் நகரங்களுக்கு முக்கியமாக வேலைவாய்ப்பு, கல்வி மற்றும் பொழுதுபோக்கு வசதிகளைத் தேடி மக்கள் செல்வது ஆகும்.

நகர்ப்புறத்திலிருந்து நகர்ப்புற இடம்பெயர்வு என்பது ஒரு நகர்ப்புற மையத்திலிருந்து மற்றொன்றுக்கு அதிக வருமானத்தைத் தேடுவது போன்ற இடம்பெயர்வு ஆகும்.

கிராமம் முதல் கிராமம் வரை இடம்பெயர்வு என்பது சாகுபடிக்கான வளமான நிலம் மற்றும் திருமணம் போன்ற பிற சமூகவியல் காரணிகளால் இயக்கப்படுகிறது.

நகர்ப்புறத்திலிருந்து கிராமப்புற இடம்பெயர்வு என்பது நகர்ப்புறப் பிரச்சினைகளிலிருந்து விடுபடுவதற்கும், வேலையில் இருந்து ஓய்வு பெற்ற பிறகு சொந்த இடங்களுக்குத் திரும்புவதற்கும் நகர்ப்புற மையங்களிலிருந்து கிராமப்புறங்களுக்கு இயக்கம் ஆகும். கிராமத்திலிருந்து நகர்ப்புற இடம்பெயர்வு மிகவும் பொதுவான ஒன்றாகும்.

சர்வதேச இடம்பெயர்வு - தேசிய எல்லைகளில் நிகழும் இடம்பெயர்வு சர்வதேச இடம்பெயர்வு என்று அழைக்கப்படுகிறது.

இடம்பெயர்ந்தவர்களின் விருப்பத்தின் அடிப்படையில்:

1. **தன்னார்வ இடம்பெயர்வு:** இடம்பெயர்வு ஒரு நபரின் சுதந்திரமான விருப்பம், முன்முயற்சி மற்றும் ஒரு சிறந்த இடத்தில் வாழ ஆசை மற்றும் அவர்களின் நிதி நிலையை மேம்படுத்த, இடம்பெயர்வு தன்னார்வமாகக் கூறப்படுகிறது.
2. **தன்னிச்சையான அல்லது கட்டாய இடம்பெயர்வு:** புலம்பெயர்ந்தவர்களின் விருப்பத்திற்கு எதிராக இடம்பெயர்வு நடந்தால், இடம்பெயர்வு தன்னிச்சையான இடம்பெயர்வு என்று அழைக்கப்படுகிறது. போர் போன்ற உந்துதல் காரணிகள் மக்களை ஒரு இடத்திலிருந்து புலம்பெயரச் செய்யக் கூடும்.

இலக்கின் இடத்தில் குடியேறியவர்கள் தங்கியிருக்கும் காலத்தின் அடிப்படையில்:

1. **குறுகிய கால இடம்பெயர்வு:** இந்த வகையான இடம்பெயர்வுகளில், புலம்பெயர்ந்தோர் பிறப்பிடத்திற்குத் திரும்புவதற்கு முன் ஒரு குறுகிய காலத்திற்கு மட்டுமே வெளியில் இருப்பார்கள். கால அளவு சில நாட்கள் முதல் சில மாதங்கள் வரை இருக்கலாம்.
2. **நீண்ட கால இடம்பெயர்வு:** புலம்பெயர்ந்தோர் குறைந்தபட்சம் சில வருடங்கள் வெளியில் தங்கியிருக்கும் ஒரு வகையான இடம்பெயர்வு.
3. **பருவகால இடம்பெயர்வு:** இந்த வகை இடம்பெயர்வுகளில் பொதுவாக ஒரு குழுவினர் ஒரு குறிப்பிட்ட பருவத்தில் தங்கள் சொந்த இடங்களிலிருந்து இடம்பெயர்ந்து அந்த பருவத்தின் முடிவில் திரும்புவார்கள். கோடை காலத்தில் மலைப்பகுதிகளுக்கு இடம்பெயரும் மக்கள் மற்றும் விதைப்பு காலங்களில் விவசாய தொழிலாளர்கள் இடம்பெயர்வது இந்த வகையைச் சேர்ந்தது. இடமாற்றம் என்பது பருவகால இடம்பெயர்வுக்கு மற்றொரு எடுத்துக்காட்டு.

பெண் புலம்பெயர்ந்தோர் ஐரோப்பா, வட அமெரிக்கா, ஓசியானியா மற்றும் லத்தீன் அமெரிக்கா மற்றும் கரீபியன் ஆகிய நாடுகளில் ஆண் குடியேறியவர்களை விட அதிகமாக உள்ளனர், அதே சமயம் ஆப்பிரிக்கா மற்றும் ஆசியாவில், குறிப்பாக மேற்கு ஆசியாவில், புலம்பெயர்ந்தோர் பெரும்பாலும் ஆண்கள்.

உலகளாவிய புலம்பெயர்ந்தோரின் எண்ணிக்கை சமீபத்திய ஆண்டுகளில் தொடர்ந்து வேகமாக வளர்ந்து வருகிறது, 2017 இல் 258 மில்லியனை எட்டியது, 2010 இல் 220 மில்லியனாகவும் 2000 இல் 173 மில்லியனாகவும் இருந்தது.

இடம்பெயர்வின் விளைவுகள்:

இடம்பெயர்வு இடம்பெயர்ந்த பகுதிகள் மற்றும் இலக்கு பகுதிகள் இரண்டையும் பாதிக்கிறது. இடம்பெயர்வின் முக்கிய விளைவுகள் பின்வருமாறு.

1. **மக்கள்தொகை விளைவுகள்:** இது மக்கள்தொகையின் வயது மற்றும் பாலின அமைப்பை மாற்றுகிறது. திருமணத்திற்குப் பிறகு பெண்களின் இடம்பெயர்வு மூலப் பகுதிகளில் பாலின விகிதத்தைக் குறைத்து, சேருமிடங்களின் பிராந்தியங்களில் பாலின விகிதத்தை அதிகரிக்கிறது. வேலைகளைத் தேடி ஆண் தொழிலாளர்கள் இடம்பெயர்வது மூலப் பகுதிகளின் சுதந்திரமான மக்கள்தொகையைக் குறைக்கிறது, இது சார்பு விகிதத்தை அதிகரிக்கிறது.
2. **சமூக விளைவுகள்:** பல்வேறு பகுதிகளில் இருந்து மக்கள் நகர்ப்புறத்தை நோக்கி இடம்பெயர்வது பன்மை சமுதாயத்தை உருவாக்க வழிவகுக்கிறது, இது மக்கள் குறுகிய மனப்பான்மையிலிருந்து வெளியே வரவும், மக்கள் தாராள மனப்பான்மையடையவும் உதவுகிறது.
3. **பொருளாதார விளைவுகள்:** அதிக மக்கள்தொகையில் இருந்து மக்கள்தொகைக்குக் கீழான பகுதிகளுக்கு அதிகமான மக்கள் இடம்பெயர்வதால் வள-மக்கள் தொகை விகிதத்தில் ஏற்றத்தாழ்வு ஏற்படுகிறது. சில சமயங்களில், மக்கள் தொகைக்கு அதிகமாகவும் குறைவாகவும் உள்ள பகுதிகள், உகந்த மக்கள்தொகையின் பகுதிகளாக மாறலாம்.

இடம்பெயர்வு ஒரு பகுதியின் மக்கள்தொகையின் தொழில் கட்டமைப்பை பாதிக்கலாம். இதன் மூலம் பிராந்தியங்களின் பொருளாதாரத்தையும் நிச்சயமாக பாதிக்கும். மூளை வடிகால் என்பது இடம்பெயர்வின் விளைவாகும். மூளை வடிகால் என்பது பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய நாடுகளில் இருந்து திறமையானவர்கள் சிறந்த வாய்ப்புகளைத் தேடி வளர்ந்த நாடுகளுக்கு இடம்பெயர்வதைக் குறிக்கிறது. இறுதியில், இது மூலப் பகுதிகளில் பின்தங்கிய நிலைக்கு இட்டுச் செல்கிறது. இது "பேக்வாஷ் விளைவு" என்று அழைக்கப்படுகிறது.

சுற்றுச்சூழலின் விளைவுகள்:

கிராமப்புறங்களிலிருந்து நகர்ப்புறங்களுக்கு மக்கள் அதிக அளவில் நகர்வது நகரங்களில் கூட்ட நெரிசலை ஏற்படுத்துகிறது மற்றும் வளங்களின் மீது கடும்கும் அழுத்தத்தை ஏற்படுத்துகிறது. இது நகரங்களின் விரைவான வளர்ச்சிக்கு வழிவகுக்கிறது. நகர்ப்புறங்களில் அதிக மக்கள்தொகை காற்று, நீர் மற்றும் மண் மாசுபாட்டிற்கு வழிவகுக்கிறது. குடிநீர் தட்டுப்பாடு, குடியிருப்புக்கான இடமின்மை, போக்குவரத்து நெரிசல் மற்றும் மோசமான வடிகால் ஆகியவை நகர்ப்புறங்களில் நிலவும் பொதுவான சுற்றுச்சூழல் பிரச்சனைகள். வீட்டுவசதிக்கான இடமின்மை மற்றும் நிலத்தின் விலை உயர்வு ஆகியவை குடிசைகள் உருவாக வழிவகுக்கிறது.

நகரமயமாக்கல்:

நகரமயமாக்கல் என்பது நகரங்கள் மற்றும் நகரங்களில் வாழும் மக்கள்தொகையின் விகிதத்தில் அதிகரிப்பு ஏற்படும் செயல்முறையைக் குறிக்கிறது.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

நகரமயமாக்கலுக்கான காரணங்கள்:

நகரமயமாக்கல் மூன்று காரணிகளால் இயக்கப்படுகிறது: இயற்கையான மக்கள்தொகை வளர்ச்சி, கிராமத்திலிருந்து நகர்ப்புற இடம்பெயர்வு மற்றும் கிராமப்புறங்களை நகர்ப்புறங்களாக மறுவகைப்படுத்துதல்.

தற்போதைய நகரமயமாக்கல் மக்கள்தொகை, நிலப்பரப்பு, பொருளாதார செயல்முறைகள் மற்றும் புவியியல் பகுதியின் பண்புகள் ஆகியவற்றில் மாற்றங்களை உள்ளடக்கியது.

இந்தியாவில் நகரமயமாக்கல்:

நகரமயமாக்கலின் அளவு நகர்ப்புற மக்கள்தொகையின் சதவீதத்தின் அடிப்படையில் அளவிடப்படுகிறது. கோவா மிகவும் நகரமயமாக்கப்பட்ட மாநிலமாகும். இமாச்சலப் பிரதேசம் மிகக் குறைந்த நகரமயமாக்கப்பட்ட மாநிலமாகும். யூனியன் பிரதேசங்களில், சண்டிகரைத் தொடர்ந்து அதிக நகரமயமாக்கப்பட்ட பிராந்தியமாக டெல்லி உள்ளது. முக்கிய மாநிலங்களில், நகர்ப்புற மக்கள்தொகையில் 48.4% உடன் தமிழ்நாடு இரண்டாவது நகரமயமாக்கப்பட்ட மாநிலமாகத் தொடர்கிறது, அதைத் தொடர்ந்து கேரளா மற்றும் மகாராஷ்டிரா உள்ளது.

1950 ஆம் ஆண்டில், உலக மக்கள்தொகையில் 30% பேர் நகர்ப்புறமாக இருந்தனர், மேலும் 2050 ஆம் ஆண்டில், உலக மக்கள்தொகையில் 68% பேர் நகர்ப்புறமாக இருக்கும் என்று கணிக்கப்பட்டுள்ளது (உலக நகரமயமாக்கல் வாய்ப்புகள், 2018, முக்கிய உண்மைகள்).

நகரமயமாக்கலின் தாக்கம்:

நகரமயமாக்கல் மற்றும் மக்கள்தொகை செறிவு ஆகியவை கைகோர்த்துச் செல்கின்றன மற்றும் ஒன்றோடொன்று நெருங்கிய தொடர்புடையவை. கிராமத்திலிருந்து நகர்ப்புற இடம்பெயர்வு நகர்ப்புறங்களில் மக்கள்தொகை வெடிப்புக்கு வழிவகுக்கிறது. மும்பை, கொல்கத்தா மற்றும் டெல்லி போன்ற பெருநகரங்களில் அதை விட அதிகமான மக்கள் தொகை உள்ளது.

இந்தியாவில் நகரமயமாக்கலின் முக்கிய பிரச்சனைகள் பின்வருமாறு:

1. இது நகர்ப்புற விரிவை உருவாக்குகிறது.
2. இது நகர்ப்புற மையங்களில் கூட்ட நெரிசலை ஏற்படுத்துகிறது.
3. இது நகர்ப்புறங்களில் வீடுகள் பற்றாக்குறைக்கு வழிவகுக்கிறது.
4. இது சேரிகளின் உருவாக்கத்திற்கு வழிவகுக்கிறது.
5. இது நகரங்களில் போக்குவரத்து நெரிசலை அதிகரிக்கிறது.
6. இது நகரங்களில் தண்ணீர் பற்றாக்குறையை உருவாக்குகிறது.
7. இது வடிகால் பிரச்சனையை உருவாக்குகிறது.
8. இது திடக்கழிவு மேலாண்மையில் சிக்கலை ஏற்படுத்துகிறது.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

9. இது குற்ற விகிதத்தை அதிகரிக்கிறது.

மனித வளர்ச்சிக் குறியீடு:

1990 இல் இந்தியப் பொருளாதார நிபுணர் அமர்த்தயா சென் & மஹ்பூப் உல் ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் பாகிஸ்தானிய பொருளாதார நிபுணரான ஹக் , மனித வளர்ச்சிக் குறியீட்டை (HDI) அறிமுகப்படுத்தினார். எச்டிஐ என்பது பிறக்கும் போது ஆயுட்காலம், வயது வந்தோருக்கான கல்வியறிவு விகிதம் மற்றும் வாழ்க்கைத் தரம் ஆகியவை மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் மடக்கைச் செயல்பாடாக அளவிடப்படுகிறது, இது வாங்கும் திறன் சமநிலைக்கு சரிசெய்யப்படுகிறது.

திட்டம் (UNDP) இன்று வெளியிட்ட சமீபத்திய மனித மேம்பாட்டுத் தரவரிசையில் இந்தியா 189 நாடுகளில் 132 வது இடத்தைப் பிடித்துள்ளது . 1990 மற்றும் 2017 க்கு இடையில், இந்தியாவின் ஹெச்டிஐ மதிப்பு 0.427 முதல் 0.640 ஆக இருந்தது, கிட்டத்தட்ட 50 சதவிகிதம் அதிகரித்தது. — மற்றும் உயர்த்துவதில் நாட்டின் குறிப்பிடத்தக்க சாதனையின் குறிகாட்டியாகும்.

கோடிக்கணக்கான மக்கள் வறுமையில் இருந்து மீள்வர். மனித மேம்பாட்டு அறிக்கைகள் (HDRs) 1990 முதல் வெளியிடப்பட்டு மனித மேம்பாட்டு அணுகுமுறை மூலம் பல்வேறு கருப்பொருள்களை ஆராய்ந்து வருகின்றன.

இது ஐக்கிய நாடுகளின் மேம்பாட்டுத் திட்டத்திற்கான (UNDP) மனித மேம்பாட்டு அறிக்கை அலுவலகத்தால் வெளியிடப்பட்டது.

மனித வளர்ச்சியின் மூன்று அடிப்படை பரிமாணங்களில் ஒரு நாட்டின் சராசரி சாதனையை HDI அளவிடுகிறது — நீண்ட மற்றும் ஆரோக்கியமான வாழ்க்கை, கல்வி மற்றும் ஒழுக்கமான வாழ்க்கைத் தரம்.

இது நான்கு குறிகாட்டிகளைப் பயன்படுத்தி கணக்கிடப்படுகிறது — பிறக்கும் போது ஆயுட்காலம், சராசரி பள்ளிப்படிப்பு ஆண்டுகள், பள்ளிப்படிப்பின் எதிர்பார்க்கப்படும் ஆண்டுகள் மற்றும் தனிநபர் மொத்த தேசிய வருமானம் (GNI).

2021 மனித வளர்ச்சிக் குறியீட்டில் (HDI) 191 நாடுகள் மற்றும் பிரதேசங்களில் இந்தியா 132 வது இடத்தைப் பிடித்துள்ளது.

சுவிட்சர்லாந்து (1, 0.962), நார்வே (2, 0.961), ஐஸ்லாந்து (3, 0.959), டென்மார்க் (6, 0.948), சுவீடன் (7, 0.947), அயர்லாந்து (8, 0.945), ஜெர்மனி (9, 0.942) மற்றும் நெதர்லாந்து (10, 0.941)

ஆசிய நாடுகள்:

இந்திய அண்டை நாடுகளான இலங்கை (73 வது), சீனா (79 வது), பங்களாதேஷ் (129வது), பூட்டான் (127 வது) ஆகியவை இந்தியாவை விட மேலே உள்ளன, அதே நேரத்தில் பாகிஸ்தான் (161 வது), நேபாளம் (143 வது), மற்றும் மியான்மர் (149) வது இந்தியாவில் உள்ள மாநிலங்களில் மனித வளர்ச்சி குறியீட்டில் கேரளா முதலிடத்தில் உள்ளது.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

தமிழ்நாடு -11 வது இடம்

குறைந்த மாநிலங்கள் - பீகார் மற்றும் உத்தரபிரதேசம்

உலகளாவிய பல பரிமாண வறுமைக் குறியீடு MPI 2022:

உலகளாவிய பல பரிமாண வறுமைக் குறியீடு (MPI) 2022 ஐ ஐக்கிய நாடுகளின் மேம்பாட்டுத் திட்டம் (UNDP) மற்றும் ஆக்ஸ்போர்டு வறுமை மற்றும் மனித மேம்பாட்டு முன்முயற்சி (OPHI) ஆகியவற்றால் வெளியிடப்பட்டது.

உடல்நலம்:

1. குழந்தை இறப்பு
2. ஊட்டச்சத்து

கல்வி:

1. பள்ளிப்படிப்பு ஆண்டுகள்
2. பள்ளி வருகை

வாழ்க்கை தரம்:

1. சமையல் எரிபொருள்
2. சுகாதாரம்
3. குடிநீர்
4. மின்சாரம்
5. வீட்டுவசதி
6. சொத்துக்கள்

உலகளாவிய இந்தியாவில் 22.8 கோடி ஏழைகள் உள்ளனர் , நைஜீரியாவில் 9.6 கோடி பேர் உள்ளனர் .

இவர்களில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு மக்கள் குறைந்த பட்சம் ஒருவருக்கு ஊட்டச்சத்து இல்லாத குடும்பத்தில் வாழ்கின்றனர்.

41.5 கோடி மக்கள் வறுமையில் இருந்து வெளியேறியுள்ளனர்.

109 நாடுகளில் இந்தியா 66வது இடத்தில் உள்ளது

பல பரிமாண வறுமைக் குறியீடு (MPI) அளவுரு டாஷ்போர்டு மற்றும் மாநில சீர்திருத்த நடவடிக்கை திட்டம் (SRAP) தயாரிப்பதற்கான கடைசி கட்டத்தில் நிதி ஆயோக் உள்ளது.

சுகாதாரம், கல்வி மற்றும் வாழ்க்கைத் தரம் ஆகிய மூன்று சமமான எடைப் பரிமாணங்களைக் கொண்டுள்ளது.

இந்த மூன்று பரிமாணங்களும் ஊட்டச்சத்து, பள்ளி வருகை, பள்ளிப்படிப்பு ஆண்டுகள், குடிநீர், சுகாதாரம், வீடுகள், வங்கிக் கணக்குகள் போன்ற 12 குறிகாட்டிகளால் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

இந்தியாவில் உள்ள மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களில், கோவாவில், ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர், ஆந்திரப் பிரதேசம், சத்தீஸ்கர் மற்றும் ராஜஸ்தான் ஆகிய மாநிலங்களில் மிக வேகமாக குறைந்துள்ளது.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

- குறைந்த வறுமை - கேரளா, தமிழ்நாடு [2வது]
- அதிக வறுமை - பீகார்

உலகளாவிய பாலின இடைவெளிக் குறியீடு 2022:

உலகப் பொருளாதார மன்றம் (WEF) அதன் 2022 ஆம் ஆண்டிற்கான உலகளாவிய பாலின இடைவெளி (GGG) குறியீட்டில் 146 நாடுகளில் 135 இல் இந்தியாவை வரிசைப்படுத்தியுள்ளது.

1. அளவுருக்கள்
2. பொருளாதார பங்கேற்பு மற்றும் வாய்ப்பு
3. கல்வி அடைதல்
4. ஆரோக்கியம் மற்றும் உயிர்வாழ்வு
5. அரசியல் அதிகாரமளித்தல்

எந்த நாடும் முழு பாலின சமத்துவத்தை அடையவில்லை என்றாலும், முதல் 3 பொருளாதாரங்கள் குறைந்தபட்சம் 80% பாலின இடைவெளிகளை முடியுள்ளன.

1. ஐஸ்லாந்து (90.8%)
2. பின்லாந்து (86%),
3. நார்வே (84.5%)

மொத்த தேசிய மகிழ்ச்சி (GNH)

கிராஸ் நேஷனல் ஹேப்பினஸ் என்ற சொல் 1972 ஆம் ஆண்டு பம்பாய் விமான நிலையத்தில் பைனான்சியல் டைம்ஸ் நாளிதழுக்கான பிரிட்டிஷ் பத்திரிக்கையாளரின் நேர்காணலின் போது அப்போதைய பூட்டானின் மன்னராக இருந்த ஜிக்மே உருவாக்கப்பட்டது . சிங்யே வாங்சுக் , "மொத்த தேசிய உற்பத்தியை விட மொத்த தேசிய மகிழ்ச்சி முக்கியமானது.

2011 ஆம் ஆண்டில், ஐ.நா பொதுச் சபை "மகிழ்ச்சி: வளர்ச்சிக்கான முழுமையான அணுகுமுறையை நோக்கி" என்ற தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது, உறுப்பு நாடுகளை பூட்டானின் முன்மாதிரியைப் பின்பற்றவும் மகிழ்ச்சி மற்றும் நல்வாழ்வை அளவிடவும் மகிழ்ச்சியை "அடிப்படை மனித இலக்கு" என்று அழைக்கவும் வலியுறுத்தியது.

GNH இன் நான்கு தூண்கள்

1. நிலையான மற்றும் சமமான சமூக-பொருளாதார வளர்ச்சி
2. சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு
3. கலாச்சாரத்தைப் பாதுகாத்தல் மற்றும் மேம்படுத்துதல்
4. நல்லாட்சி.

GNH இன் ஒன்பது களங்கள் உளவியல் நல்வாழ்வு, உடல்நலம், நேரத்தைப் பயன்படுத்துதல், கல்வி, கலாச்சார பன்முகத்தன்மை மற்றும் பின்னடைவு, நல்ல நிர்வாகம், சமூக உயிர், சுற்றுச்சூழல் பன்முகத்தன்மை மற்றும் பின்னடைவு மற்றும் வாழ்க்கைத் தரம்.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY – TNPSC GROUP – PRELIMINARY EXAM
UNIT – VI – INDIAN ECONOMY

கல்வி:

- 2011 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி இந்தியாவில் எழுத்தறிவு விகிதம்: 74%.
- எழுத்தறிவு விகிதம்: ஆண்கள்: 82.1%; பெண்: 65.5%
- தரவரிசையில் கேரளா முதலிடத்திலும், டெல்லி, மகாராஷ்டிரா மற்றும் தமிழ்நாடு ஆகியவை தொடர்ந்து உள்ளன.
- பீகார் மாநிலங்களில் மிகக் குறைவாக உள்ளது, அதைத் தொடர்ந்து அருணாச்சல பிரதேசம், ராஜஸ்தான், ஜார்கண்ட் போன்றவை, இருப்பினும், அவை தங்கள் நிலையை மேம்படுத்துகின்றன.
- பீகாரில் கல்வியறிவு விகிதம் 63.8%, பெண்களின் கல்வியறிவு 53.3%.
- முன்-முதன்மை நிலை: 5–6 வயது.

முதன்மை (தொடக்க) நிலை: 6–14 வயது. தொடக்க நிலைக் கல்வியானது நமது அரசியலமைப்பின் 21 A இன் கீழ் உத்தரவாதம் அளிக்கிறது. இந்த நிலைக்கு, கல்வி உரிமைச் சட்டத்தின் (RTE) கீழ் அரசாங்கம் சர்வ சிக்ஷா அபியானை (SSA) அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது.

இரண்டாம் நிலை: 14–18 வயதுக்கு இடைப்பட்ட வயது. இந்த நிலைக்காக, ராஷ்ட்ரிய மத்யமிக் ஷிக்ஷா அபியான் வடிவத்தில் SSA ஐ இடைநிலைக் கல்வி வரை அரசாங்கம் விரிவுபடுத்தியுள்ளது.

உயர் கல்வி: பொதுவாக மூன்று நிலைகள்: UG→ PG→ MPhil/PhD. உயர் கல்வியின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக, அரசாங்கம் ராஷ்ட்ரிய உச்சட்டர் சிக்ஷா அபியான் (RUSA) அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது.

இந்திய அரசியலமைப்பில் உள்ள விதிகள்:

டிபிஎஸ்பியின் 45வது பிரிவின் கீழ், அரசியலமைப்புச் சட்டம் தொடங்கப்பட்ட 10 ஆண்டுகளுக்குள் 14 வயது வரை உள்ள அனைத்து குழந்தைகளுக்கும் இலவச மற்றும் கட்டாயக் கல்வியை அரசாங்கம் வழங்க வேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது அடையப்படாததால், 2002 ஆம் ஆண்டின் 86 வது அரசியலமைப்பு திருத்தச் சட்டத்தின் மூலம் 21A பிரிவு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது, இது ஒரு வழிகாட்டுதல் கொள்கைக்கு பதிலாக தொடக்கக் கல்வியை அடிப்படை உரிமையாக மாற்றியது. மேலும் ஆறு வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகளுக்கு ஆரம்பகால குழந்தைப் பராமரிப்பு மற்றும் கல்வியை வழங்குவதற்காக பிரிவு 45 திருத்தப்பட்டது.

சட்டப்பிரிவு 21A ஐ அமல்படுத்த, RTE சட்டத்தை அரசாங்கம் சட்டமாக்கியது. இந்தச் சட்டத்தின் கீழ், SSA – சர்வ சிக்ஷா அபியான் – மேலும் உத்வேகம் பெற்றது. SSA ஆனது தொடக்கக் கல்வியின் உலகளாவியமயமாக்கலை (UEE) குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

இலவச மற்றும் கட்டாயக் கல்வி உரிமைச் சட்டம்:

86வது திருத்தச் சட்டம் 2002, பிரிவு 21-A அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது, இது ஆறு முதல் பதினான்கு வயது வரையிலான அனைத்து குழந்தைகளுக்கும் இலவச மற்றும் கட்டாயக் கல்வியை அடிப்படை உரிமையாக வழங்குகிறது.

இந்த அடிப்படை உரிமையை நடைமுறைப்படுத்தவே குழந்தைகளின் இலவச மற்றும் கட்டாயக் கல்விக்கான உரிமைச் சட்டம் (ஆர்டிஇ) இயற்றப்பட்டது.

பிரிட்டிஷ் காலம்:

1854 ஆம் ஆண்டின் வூட்ஸ் டெஸ்பாட்ச்.

இது 'இந்தியாவில் ஆங்கிலக் கல்வியின் மாக்னா கார்ட்டா' என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

இந்திய கல்விக்கான ஹண்டர் கமிஷன் 1882:

தொடக்கக் கல்வியின் கட்டுப்பாட்டை புதிய மாவட்ட மற்றும் நகராட்சி வாரியங்களுக்கு மாற்றுதல்.

ராலே கமிஷன் 1902:

வைஸ்ராய் கர்சன் பல்கலைக்கழகங்கள் புரட்சிகர சித்தாந்தங்களைக் கொண்ட மாணவர்களை உருவாக்கும் தொழிற்சாலைகள் என்று நம்பினார்; எனவே இந்தியாவில் உள்ள முழு பல்கலைக்கழகக் கல்விமுறையையும் மறுஆய்வு செய்ய ஆணையத்தை அவர் அமைத்தார். கமிஷனின் பரிந்துரை 1904 ஆம் ஆண்டு பல்கலைக்கழகங்கள் சட்டத்திற்கு வழிவகுத்தது.

இந்திய பல்கலைக்கழகங்கள் சட்டம் 1904:

புரட்சிகர நடவடிக்கைகளை விட பல்கலைக்கழகங்களில் படிப்பு மற்றும் ஆராய்ச்சிக்கு அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். கூட்டாளிகளின் எண்ணிக்கை குறைக்கப்பட்டது மற்றும் அரசாங்கத்தால் பரிந்துரைக்கப்பட்டது. பல்கலைக்கழக செனட் முடிவுகளுக்கு எதிராக அரசாங்கம் வீட்டோ அதிகாரத்தைப் பெற்றது. கடுமையான இணைப்பு விதிகள்.

இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் (INC) அடிப்படைக் கல்விக்கான வார்தா திட்டம்:

1. அடிப்படை கைவினைப் பொருட்கள் பாடத்திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட வேண்டும்.
2. பள்ளியின் முதல் 7 ஆண்டுகள் இலவசமாகவும் கட்டாயமாகவும் இருக்க வேண்டும்.
3. 7ஆம் வகுப்பு வரை ஹிந்தியும், 8ஆம் வகுப்பு முதல் ஆங்கிலமும்.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

சுதந்திர இந்தியா:

ராதாகிருஷ்ணன் குழு:

1948-49ல் ராதாகிருஷ்ணன் தலைமையில் பல்கலைக்கழகக் கல்வி ஆணையம் அமைக்கப்பட்டது. சுதந்திர இந்தியாவின் தேவைகளின் அடிப்படையில் கல்வி முறையை அது வடிவமைத்தது.

கோத்தாரி கமிஷன்:

1. 10+2+3 முறையில் கல்வி முறையின் தரப்படுத்தல்.
2. இந்திய கல்வி சேவையை நிறுவுதல்.
3. 1985 ஆம் ஆண்டளவில் கல்விக்கான செலவினத்தை மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 2.9% இலிருந்து 6% ஆக உயர்த்துதல்.

தேசிய கல்விக் கொள்கை 1968:

1. தேசிய ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் அதிக கலாச்சார மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சியை அடைய கல்வி வாய்ப்புகளை சமப்படுத்துதல்.
2. கல்விக்கான பொதுச் செலவினத்தை மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 6% ஆக உயர்த்துதல்.
3. ஆசிரியர்களுக்கு சிறந்த பயிற்சி மற்றும் தகுதியை வழங்குதல்.
4. மூன்று மொழி சூத்திரம்.

தேசிய கல்விக் கொள்கை 1985:

1. நாடு முழுவதும் ஆரம்பப் பள்ளிகளை மேம்படுத்த "ஆபரேஷன் பிளாக்போர்டு" தொடங்குதல்.
2. IGNOU, திறந்த பல்கலைக்கழகம், உருவாக்கப்பட்டது.
3. தமிழ்நாட்டின் கல்வியறிவு விகிதம் 80.09%, இதில் ஆண்களின் கல்வியறிவு 86.77% மற்றும் பெண்களின் கல்வியறிவு 73.14% ஆகும்.

T.S.R கமிட்டி 2015:

1. ஆரம்பக் குழந்தைப் பராமரிப்பு மற்றும் கல்வி (ECCE) - நான்கு முதல் ஐந்து வயது வரையிலான குழந்தைகள் - அடிப்படை உரிமையாக அறிவிக்கப்பட வேண்டும்.
2. அகில இந்திய கல்வி சேவை.

பள்ளிக் கல்வி குறித்த கஸ்தூரிரங்கன் அறிக்கை (தேசிய கல்விக் கொள்கை வரைவு) 2019

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

தேசிய கல்விக் கொள்கை 2020:

பாடத்திட்ட கட்டமைப்பு:

1. மாணவர்களின் வளர்ச்சித் தேவைகளின் அடிப்படையில் பள்ளிக் கல்வியின் தற்போதைய கட்டமைப்பு மறுசீரமைக்கப்பட வேண்டும்.
2. 10+2+3 கட்டமைப்பை 5—3—3—4 வடிவமைப்பால் மாற்றியமைக்க வேண்டும்:
 - (i) அடித்தள நிலையின் ஐந்து ஆண்டுகள் (முந்தைய பள்ளி மற்றும் ஒன்று மற்றும் இரண்டு வகுப்புகள்).
 - (ii) மூன்று ஆண்டுகள் ஆயத்த நிலை (மூன்று முதல் ஐந்து வகுப்புகள்).
 - (iii) நடுத்தர நிலை மூன்று ஆண்டுகள் (ஆறு முதல் எட்டு வகுப்புகள்) மற்றும்
 - (iv) இரண்டாம் நிலை நான்கு ஆண்டுகள் (வகுப்பு ஒன்பது முதல் 12 வரை).
3. மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 6% பொதுச் செலவு.

கல்வி உரிமைச் சட்டம், 2009 (ஆர்டிஇ சட்டம்):

மூன்று வயது முதல் 18 வயது வரையிலான அனைத்து குழந்தைகளுக்கும் சட்டத்தின் வரம்பை விரிவுபடுத்துதல், இதன்மூலம் ஆரம்பக் கல்வி மற்றும் இடைநிலைப் பள்ளிக் கல்வி ஆகியவை அடங்கும்.

உயர் கல்வி:

1. தேசிய உயர்கல்வி ஒழுங்குமுறை ஆணையம் (NHERA)
2. 2035 ஆம் ஆண்டளவில் GER ஐ 50% ஆக அதிகரிப்பதை இந்தக் கொள்கை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது
3. வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களை அனுமதித்தல்: உலகின் முதல் 100 பல்கலைக்கழகங்களில் உள்ள பல்கலைக்கழகங்கள் இந்தியாவில் வளாகங்களை அமைக்க முடியும் என்று ஆவணம் கூறுகிறது.

தமிழ்நாட்டில் கல்வி:

1. தமிழ்நாட்டின் கல்வியறிவு விகிதம் 80.09%, இதில் ஆண்களின் கல்வியறிவு 86.77% மற்றும் பெண்களின் கல்வியறிவு 73.14% ஆகும். தமிழ்நாட்டின் பாலின விகிதம் 1000 ஆண்களுக்கு 996 பெண்கள், இது தேசிய சராசரியான 940ஐ விட அதிகமாக உள்ளது.
2. தமிழ்நாட்டில் 37 பல்கலைக்கழகங்கள், 500 பொறியியல் கல்லூரிகள், 482 பட்டயக் கல்லூரிகள், 75 மருத்துவக் கல்லூரிகள், 5 ஆயுர்வேதக் கல்லூரிகள், 80 கேட்டரிங் மற்றும் ஹோட்டல் மேலாண்மைக் கல்லூரிகள், 12 பல் மருத்துவக் கல்லூரிகள், 10 ஹோமியோபதி கல்லூரிகள், 125 மேலாண்மைக் கல்லூரிகள், 42 நர்சிங் கல்லூரிகள், 7 கல்லூரிகள் உள்ளன. தொழில் சிகிச்சை, 37 மருந்தியல் கல்லூரிகள், 49 பிசியோதெரபி கல்லூரிகள், 203 பாலிடெக்னிக் மற்றும் 1 யுனானி மருத்துவக் கல்லூரி.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

இல்லம் தேடி கல்வி திட்டம்:

1. தொற்றுநோய்களின் போது ஏற்படும் இழப்புகளை ஈடுசெய்யும் வகையில் வீட்டு வாசலில் கற்றலை வழங்குவதே திட்டத்தின் முதல் நோக்கமாகும்.
2. இது அரசுப் பள்ளிகளில் மாநிலத்தில் இருந்து ஒரு லட்சம் மாணவர்களைச் சேர்ப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.
3. அரசு தன்னார்வலர்களை நியமிக்கும். இந்த தன்னார்வலர்கள் பள்ளி நிர்வாகக் குழுக்களில் இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள்.
4. மாணவர்களுக்கு கற்பிப்பதற்காக தன்னார்வலர்கள் வீட்டு வாசலை அடைவார்கள்.
5. 1 முதல் 8 மாணவர்கள் வரை தகுதியுடையவர்கள்.

எண்ணும் எழுத்துத் திட்டம்:

1. COVID-19 தொற்றுநோயின் விளைவாக 8 வயதுக்குட்பட்ட மாணவர்களிடையே கற்றல் இடைவெளியைக் குறைக்க இந்தத் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது.
2. இது 2025 ஆம் ஆண்டுக்குள் அடிப்படை எண்ணையும் எழுத்தறிவையும் உறுதி செய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.
3. எண்ணும் எழுத்துத் திட்டத்தின் கீழ், கல்வித் துறையானது 1 முதல் 3 ஆம் வகுப்பு வரையிலான மாணவர்களுக்கு, கற்றல் இடைவெளியை மதிப்பிடுவதற்கும், குறைப்பதற்கும் பணிப்புத்தகங்களை விநியோகிக்கும்.

உடல்நலம்:

- இந்தியாவில் சுகாதாரத் துறையானது மருத்துவமனைகள், மருத்துவ சாதனங்கள், மருத்துவ பரிசோதனைகள், டெலிமெடிசின், மருத்துவ சுற்றுலா, சுகாதார காப்பீடு மற்றும் மருத்துவ உபகரணங்களை உள்ளடக்கியது.
- அரசு, அல்லது பொது சுகாதார அமைப்பு, கிராமப்புறங்களில் ஆரம்ப சுகாதார மையங்களை (PHC) நிறுவுவதில் கவனம் செலுத்துகிறது, அதே நேரத்தில் முக்கிய நகரங்களில் குறைந்த எண்ணிக்கையிலான இரண்டாம் நிலை மற்றும் மூன்றாம் நிலை பராமரிப்பு வசதிகளை பராமரிக்கிறது.
- இரண்டாம் நிலை, மூன்றாம் நிலை மற்றும் குவாட்டர்னரி பராமரிப்பு வசதிகள் பெருநகரங்கள் மற்றும் அடுக்கு-I மற்றும் அடுக்கு-II நகரங்களை மையமாகக் கொண்டு தனியார் துறையால் நடத்தப்படுகின்றன.

சவால்கள்

1. இந்தியா மருத்துவமனை பற்றாக்குறையால் பாதிக்கப்படுகிறது, குறிப்பாக கிராமப்புறங்களில், நாட்டின் தற்போதைய சுகாதார நிறுவனங்களில் பலவற்றிற்கு அடிப்படை பொருட்கள் மற்றும் உபகரணங்கள் தேவைப்படுகின்றன.

UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

2. இந்தியாவில், சுகாதாரப் பாதுகாப்பின் தரம் பெரிதும் மாறுபடுகிறது, போதிய கட்டுப்பாடுகள் இல்லாததால், சில தனியார் சுகாதார வசதிகள் மற்றும் போதிய வசதிகள் மற்றும் வளங்கள் இல்லாத கிராமப்புறங்களில் துணைப் பராமரிப்புக்கு வழிவகுக்கிறது.
3. இந்தியாவில் 60%க்கும் அதிகமான இறப்புகள் தொற்று அல்லாத நோய்களால் (NCDs) ஏற்படுகின்றன, அவை நீரிழிவு, புற்றுநோய் மற்றும் இதய நோய் போன்ற நாட்பட்ட நோய்களின் அதிக விகிதங்களைக் கொண்டுள்ளன.
4. ஒருவருக்கு மனநல நிபுணர்கள் குறைவாக உள்ள நாடுகளில் இந்தியாவும் ஒன்று.
5. மனநலத்திற்காக அரசாங்கம் மிகக் குறைந்த பணத்தையே செலவிடுகிறது. மோசமான மனநல விளைவுகள் மற்றும் மனநோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு போதுமான கவனிப்பு இல்லாதது இதன் விளைவாகும்.
6. மருத்துவர்-நோயாளி விகிதத்தில் ஏற்றத்தாழ்வு மிக முக்கியமான பிரச்சினைகளில் ஒன்றாகும். இந்தியன் ஜர்னல் ஆஃப் பப்ளிக் ஹெல்த் இந்தியாவில் 2030ஆம் ஆண்டுக்குள் 20 லட்சம் மருத்துவர்கள் தேவைப்படுவதாக மதிப்பிட்டுள்ளது.

அரசாங்க முயற்சிகள்:

1. பிரதான் மந்திரி ஸ்வஸ்திய சரக்சா யோஜனா (PMSSY)
2. தேசிய சுகாதார பணி
3. ஆயுஷ்மான் பாரத் - பிரதான் மந்திரி ஜன் ஆரோக்கிய யோஜனா (AB-PMJAY)
4. பிரதான் மந்திரி-ஆயுஷ்மான் பாரத் ஹெல்த் இன்ஃப்ராஸ்ட்ரக்சர் மிஷன் (PM-ABHIM) இந்தியாவின் சுகாதார உள்கட்டமைப்பை வலுப்படுத்தவும் மற்றும் நாட்டின் முதன்மை, இரண்டாம் நிலை மற்றும் மூன்றாம் நிலை பராமரிப்பு சேவைகளை மேம்படுத்தவும்.
5. நாடு முழுவதும் உள்ள மருத்துவமனைகளின் டிஜிட்டல் சுகாதார தீர்வுகளை இணைக்க ஆயுஷ்மான் பாரத் டிஜிட்டல் மிஷன். இதன் கீழ், ஒவ்வொரு குடிமகனும் இப்போது டிஜிட்டல் ஹெல்த் ஐடியைப் பெறுவார்கள் மற்றும் அவர்களின் உடல்நலப் பதிவு டிஜிட்டல் முறையில் பாதுகாக்கப்படும்.
6. PM-JAY என்பது அரசாங்கத்தால் முழுமையாக நிதியளிக்கப்பட்ட உலகின் மிகப்பெரிய சுகாதார காப்பீடு/உறுதித் திட்டமாகும்.
7. பிப்ரவரி 2018 இல் தொடங்கப்பட்டது, இது இரண்டாம் நிலை பராமரிப்புக்காக ஒரு குடும்பத்திற்கு ரூ.5 லட்சம் காப்பீட்டுத் தொகையை வழங்குகிறது.

NITI ஆயோக் 2019-20க்கான மாநில சுகாதார குறியீட்டின் நான்காவது பதிப்பை வெளியிட்டுள்ளது.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

பெரிய மாநிலங்கள்:

ஆண்டு அதிகரிப்பு செயல்திறன் அடிப்படையில், உத்தரப்பிரதேசம், அசாம் மற்றும் தெலுங்கானா ஆகியவை முதல் மூன்று தரவரிசை மாநிலங்களாக உள்ளன.

சிறிய மாநிலங்கள்:

மிசோரம் மற்றும் மேகாலயா அதிகபட்ச வருடாந்திர முன்னேற்றத்தை பதிவு செய்துள்ளன.

யூனியன் பிரதேசங்கள்:

டெல்லி, ஜம்மு காஷ்மீர் அணிகள் தொடர்ந்து சிறப்பான ஆட்டத்தை வெளிப்படுத்தின.

'பெரிய மாநிலங்களில்' கேரளா மற்றும் தமிழ்நாடு, 'சிறிய மாநிலங்களில்' மிசோரம் மற்றும் திரிபுரா, மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களில் தாத்ரா மற்றும் நாகர் ஹவேலி மற்றும் டாமன் மற்றும் டையூ (DH&DD) மற்றும் சண்டிகர் ஆகியவை முதலிடத்தில் உள்ளன.

5^{வது} தேசிய குடும்ப சுகாதார கணக்கெடுப்பு 2019-21 அறிக்கையின்படி, 5 வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகளில் 35.5% வளர்ச்சி குன்றியதாகவும், 19.3% உடல் எடை குறைவாகவும், 32.1% எடை குறைவாகவும் உள்ளனர்.

வளர்ச்சி குன்றிய குழந்தைகளின் எண்ணிக்கையில் மேகாலயா முதலிடத்தில் உள்ளது (46.5%), அதைத் தொடர்ந்து பீகார் (42.9%) உள்ளது.

குழந்தைகளை வீணாக்குவதில் மகாராஷ்டிரா (25.6%) முதலிடத்தில் உள்ளது, அதைத் தொடர்ந்து குஜராத் (25.1%) உள்ளது.

NFHS-4 உடன் ஒப்பிடும்போது, NFHS-5 இல் உள்ள பெரும்பாலான மாநிலங்கள்/யூனியன் பிரதேசங்களில் அதிக எடை அல்லது உடல் பருமன் பாதிப்பு அதிகரித்துள்ளது.

போஷன் அபியான்: 2022 க்குள் "ஊட்டச்சத்து குறைபாடு இல்லாத இந்தியாவை" உறுதி செய்வதற்காக இந்திய அரசாங்கம் தேசிய ஊட்டச்சத்து இயக்கம் (NNM) அல்லது POSHAN Abhiyan ஐ அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது.

சரியான இந்தியா மற்றும் ஃபிட் இந்தியா இயக்கம் ஆகியவை ஆரோக்கியமான உணவு மற்றும் ஆரோக்கியமான வாழ்க்கை முறையை மேம்படுத்துவதற்கான வேறு சில முயற்சிகள் ஆகும்.

தேசிய உணவுப் பாதுகாப்புச் சட்டம் (NFSA), 2013: அதனுடன் தொடர்புடைய திட்டங்கள் மற்றும் திட்டங்களின் மூலம் மிகவும் பாதிக்கப்படக்கூடியவர்களுக்கு உணவு மற்றும் ஊட்டச்சத்து பாதுகாப்பை உறுதி செய்வதை இது நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

இந்தியாவில் ஐ.எம்.ஆர்:

இந்தியாவில் IMR 1000 பிறப்புகளுக்கு 33 ஆக உள்ளது. சீனா (8), பங்களாதேஷ் (27), இலங்கை (8) மற்றும் பூட்டான் (26) ஆகியவற்றுடன் ஒப்பிடும்போது இந்தியாவின் IMR மோசமாக உள்ளது.

தமிழ்நாடு - 13

கேரளா-6

மிக உயர்ந்தது

மத்ய பிரதேசம் - 43

மகப்பேறு இறப்பு விகிதம் (MMR) என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் 1,00,000 உயிருள்ள பிறப்புகளுக்கு ஒரே நேரத்தில் ஏற்படும் தாய் இறப்புகளின் எண்ணிக்கை என வரையறுக்கப்படுகிறது.

மிகக் குறைந்த MMR உள்ள கேரளாவைத் தொடர்ந்து மகாராஷ்டிரா 33 மற்றும் தெலுங்கானா 43 தமிழ்நாடு 54

மத்தியப் பிரதேசம் (173), உத்தரப் பிரதேசம் (167), சத்தீஸ்கர் (137), ஒடிசா (119), பீகார் (118), ராஜஸ்தான் (113), ஹரியானா (110), பஞ்சாப் (105) மற்றும் மேற்கு வங்காளம் ஆகியவை அதிக MMR உள்ள மற்ற மாநிலங்கள். (105)

மாநில சுகாதார பணி:

NRHM இன் நோக்கங்களை அடைய, தமிழ்நாடு மாநில சுகாதார இயக்கம் அமைக்கப்பட்டது மற்றும் தமிழ்நாடு மாநில சுகாதார சங்கம் தமிழ்நாடு சங்கங்கள் பதிவுச் சட்டம் 1975 இன் கீழ் பதிவு எண்.47/2006 உடன் பதிவு செய்யப்பட்டது. தமிழ்நாடு மாநில எய்ட்ஸ் கட்டுப்பாட்டுச் சங்கம் தவிர்ந்து தொழுநோய், காசநோய், குருட்டுத்தன்மை கட்டுப்பாடு மற்றும் ஒருங்கிணைந்த நோய்க் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்திற்கான சுகாதாரச் சங்கங்களை ஒன்றிணைத்து மாநில சுகாதாரச் சங்கம் உருவாக்கப்பட்டது. மாநில மற்றும் மாவட்ட அளவில் உள்ள அனைத்து தேசிய சுகாதாரத் திட்டங்களும் ஒரு குடையின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டு, தனி துணைக் குழுக்கள் மூலம் செயல்படும். இது திட்டத்தை செயல்படுத்துவதில் உள்ள அனைத்து வளங்களையும் ஒருங்கிணைக்க உதவும்.

1. குழந்தை இறப்பு மற்றும் தாய் இறப்பு குறைப்பு.
2. பொது சுகாதார சேவைகள் / பெண்கள் சுகாதாரம், குழந்தை சுகாதாரம், குடிநீர், சுகாதாரம் மற்றும் சுகாதாரம், ஊட்டச்சத்து மற்றும் உலகளாவிய நோய்த்தடுப்புக்கான உலகளாவிய அணுகல்.
3. தொற்றக்கூடிய மற்றும் தொற்றாத நோய்களின் தடுப்பு மற்றும் கட்டுப்பாடு.
4. மக்கள்தொகை உறுதிப்படுத்தல்—பாலினம் மற்றும் மக்கள்தொகை காரணிகள்.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

5. ஒருங்கிணைந்த விரிவான ஆரம்ப சுகாதார சேவைக்கான அணுகல்.
6. உள்ளூர் சுகாதார மரபுகளுக்கு புத்துயிர் அளித்தல் மற்றும் ஐ.எஸ்.எம்.
7. ஆரோக்கியமான வாழ்க்கை முறைகளை ஊக்குவித்தல்.

தமிழ்நாடு சுகாதார அமைப்புகள் திட்டம்:

1. ஏழைகள், பின்தங்கியவர்கள் மற்றும் பழங்குடியினக் குழுக்களுக்கு சுகாதார சேவைகளின் அதிகரித்த அணுகல்
2. முக்கிய சுகாதார சவால்களை எதிர்கொள்ள பயனுள்ள தலையீடுகளை உருவாக்குதல்
3. பொதுத்துறை சுகாதார அமைப்புகளின் நிர்வாகத்தை வலுப்படுத்துவதன் மூலமும், அரசு சாரா துறைகளை ஈடுபடுத்துவதன் மூலமும் சுகாதார விளைவுகளையும் சேவையின் தரத்தையும் மேம்படுத்துதல்
4. மாவட்ட மற்றும் துணை மாவட்ட அளவில் பொதுத்துறை மருத்துவமனை சேவைகளின் செயல்திறன் மற்றும் செயல்திறனை அதிகரித்தல்

முதலமைச்சரின் விரிவான மருத்துவக் காப்பீட்டுத் திட்டம் (CMCHIS):

நாட்டிலுள்ள பல குறைந்த வருமானம் கொண்ட குடும்பங்களுக்கு சிறந்த தரமான சுகாதார வசதிகளை வழங்குவதற்காக இந்திய அரசாங்கம் பல சுகாதாரத் திட்டங்களைத் தொடங்கியுள்ளது. இந்திய மாநிலமான தமிழ்நாட்டில் மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காக செயல்படுத்தப்பட்ட அத்தகைய ஒரு சுகாதாரத் திட்டம் முதலமைச்சரின் விரிவான மருத்துவக் காப்பீட்டுத் திட்டம் ஆகும்.

அம்மா மருத்துவக் காப்பீடு எனப்படும் முதலமைச்சரின் விரிவான மருத்துவக் காப்பீட்டுத் திட்டத்தின் (CMCHIS) கீழ், தமிழ்நாட்டில் உள்ள குறைந்த வருமானம் பெறும் குடும்பங்களில் கிட்டத்தட்ட 65% உலகத் தரம் வாய்ந்த மருத்துவ வசதிகளைப் பணமில்லா உதவியுடன் பெறுகின்றனர். இதனால், தமிழக மக்கள் மருத்துவ நெருக்கடியின் போது உதவி கேட்கும் போது நிதிப் போராட்டத்தை சந்திக்க வேண்டியதில்லை.

மக்களை தேடி மருத்துவம் திட்டம்:

தமிழ்நாட்டின் ஏழை மக்களின் வீட்டு வாசலில் மருத்துவ வசதிகளை வழங்குவதற்காக, மாண்புமிகு முதல்வர் மு.க.ஸ்டாலின் அவர்கள் 2021 ஆகஸ்ட் 5 ஆம் தேதி மக்கள் தேடி மருத்துவம் என்ற புதிய திட்டத்தை தொடங்கினார். தமிழ்நாடு வீட்டு வாசலில் சுகாதாரத் திட்டத்தின் கீழ், ஏழை மக்களுக்கு பிசியோதெரபி தொடர்பான சிகிச்சைகள், பரிசோதனைகள், தொற்றாத நோய்களுக்கான மருந்து வழங்குதல் போன்ற பல்வேறு வசதிகள் வழங்கப்படும்.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

இந்நுயிர் காப்போம் திட்டம்:

விபத்தில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு சிகிச்சை அளிக்கும் திட்டத்தின் கீழ், அரசு. 609 அரசு மற்றும் தனியார் மருத்துவமனைகளில் சாலை விபத்தில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு இலவச சிகிச்சை அளிக்கப்படும்.

தமிழக அரசு இலவச 81 உயிர்காக்கும் நடைமுறைகளை விபத்தில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்ட முதல் 48 மணி நேரத்தில் தனியார் மருத்துவமனையில் இலவச சிகிச்சை அளிப்பதே நம்மை காக்கும் 48 மணி நேரம் திட்டம் ஆகும்.

வேலையின்மை:

முழு வேலையின் பொருள்:

முழு வேலைவாய்ப்பு என்பது நடைமுறையில் உள்ள ஊதிய விகிதத்தில் வேலை செய்யத் தயாராக இருக்கும் ஒவ்வொரு திறமையான நபரும் பணியமர்த்தப்படும் சூழ்நிலையைக் குறிக்கிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், முழு வேலைவாய்ப்பு என்பது வேலை செய்யத் தயாராக இருக்கும் மற்றும் வேலை செய்யக்கூடிய நபர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அல்லது வேலை இருக்க வேண்டும். கெய்ன்ஸ் முழு வேலைவாய்ப்பை தன்னிச்சையற்ற வேலையின்மை இல்லாததாக வரையறுக்கிறார்.

லெர்னர் முழு வேலைவாய்ப்பை வரையறுக்கிறார், "அந்த அளவிலான வேலைவாய்ப்பில் செலவினங்களில் மேலும் அதிகரிப்பு ஊதியங்கள் மற்றும் விலைகளின் பணவீக்க சுழலை ஏற்படுத்தும்".

உலகில் உள்ள ஒவ்வொரு பொருளாதாரமும் முழு வேலைவாய்ப்பு சமநிலையின் அளவை அடைவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது, அங்கு கிடைக்கக்கூடிய அனைத்து வளங்களும் அதிகபட்ச வெளியீட்டை அடைய முழுமையாகவும் திறமையாகவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஆனால் உண்மையில், முழு வேலைவாய்ப்பு என்ற கருத்து பொதுவாக ஒரு நாட்டின் தொழிலாளர் சக்தியின் முழு வேலைவாய்ப்பைக் குறிக்கிறது.

வேலையின்மை மற்றும் அதன் வகைகள்:

வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை எதிர்நோக்கும் மக்கள், வேலை செய்யத் தயாராக, வேலை செய்யத் தகுந்த வேலைகள் கிடைக்காத நிலையில், இந்தியாவில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைத் தீர்ப்பதற்கான கொள்கைகளை உருவாக்கும் போது, கிராமப்புறங்களில் உள்ள வேலையின்மையின் தன்மையை நாம் வேறுபடுத்திப் பார்க்க வேண்டும். இந்தியாவில் நகர்ப்புறங்களில். இந்தியாவின் கிராமப்புறப் பொருளாதாரம் வேலையின்மை மற்றும் குறைந்த வேலைவாய்ப்பைக் கொண்டுள்ளது.

UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

கிராமப்புற வேலையின்மையின் அம்சம், மாறுவேடமிட்ட வேலையின்மை மற்றும் பருவகால வேலையின்மை வடிவத்தில் வேலையின்மை இருத்தல் ஆகும். இந்தியாவில், உராய்வு, கட்டமைப்பு மற்றும் திறந்த வேலையின்மை நகர்ப்புறங்களில் உள்ளது. நகரமயமாக்கல் காரணமாக, ஏராளமான மக்கள் கிராமப்புறங்களிலிருந்து நகர்ப்புறங்களுக்குச் செல்கின்றனர். கிராமப்புறங்களில் இருந்து நகர்ப்புறங்களுக்கு இந்த இடம்பெயர்வு நகர்ப்புறங்களில் தொழிலாளர் படையின் அளவை அதிகரிக்கிறது மற்றும் ஏற்கனவே வேலையில்லாத தொழிலாளர் படையை சேர்க்கிறது.

வேலையின்மை வகைகள்:

இந்தியா போன்ற வளரும் நாடுகளில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் வளர்ந்த நாடுகளில் இருந்து வேறுபட்டது. வளர்ந்த நாடுகளில், வேலையின்மை முற்றிலும் தற்காலிகமானது அல்லது சுழற்சி அல்லது உராய்வு ஆகும். ஆனால் வளரும் நாடுகளில், இது பெரும்பாலும் கட்டமைப்பு வேலையின்மை ஆகும், இது மூலதன உருவாக்கத்தின் மெதுவான விகிதத்தால் ஏற்படுகிறது.

- சுழற்சி வேலையின்மை
- பருவகால வேலையின்மை
- பிறழ்ச்சி வேலையின்மை
- படித்த வேலையின்மை
- தொழில்நுட்ப வேலையின்மை
- கட்டமைப்பு வேலையின்மை
- மறைக்கப்பட்ட வேலையின்மை

சுழற்சி வேலையின்மை:

பொருளாதாரத்தில் வர்த்தக சுழற்சியின் சரிவு கட்டத்தில் இந்த வேலையின்மை உள்ளது. மந்தநிலை மற்றும் மனச்சோர்வு காலத்தில் வணிக சுழற்சியில், வருமானம் மற்றும் வெளியீடு வீழ்ச்சி பரவலான வேலையின்மைக்கு வழிவகுக்கிறது. இது பயனுள்ள தேவையின் குறைபாட்டால் ஏற்படுகிறது. சுழல் வேலையின்மையை பொது முதலீடு அல்லது விரிவாக்க பணவியல் கொள்கை மூலம் குணப்படுத்த முடியும்.

பருவகால வேலையின்மை:

இந்த வகையான வேலையின்மை ஆண்டின் சில பருவங்களில் ஏற்படுகிறது. விவசாயம் மற்றும் சர்க்கரை போன்ற விவசாயம் சார்ந்த தொழில்களில், சில பருவங்களில் மட்டுமே உற்பத்தி நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இந்தத் தொழில்கள் ஒரு வருடத்தில் அந்த பருவத்தில் மட்டுமே வேலைவாய்ப்பை வழங்குகின்றன. எனவே, சீசன் காலத்தில் மக்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கலாம்.

பருவகால வேலையின்மை தேவையின் பக்கத்திலிருந்தும் ஏற்படுகிறது; உதாரணமாக ஐஸ்கிரீம் தொழில், விடுமுறை விடுதிகள் போன்றவை.

உராய்வு வேலையின்மை (தற்காலிக வேலையின்மை):

தொழிலாளர் வழங்கல் மற்றும் தொழிலாளர் தேவை ஆகியவற்றுக்கு இடையே உள்ள ஏற்றத்தாழ்வு காரணமாக உராய்வு வேலையின்மை எழுகிறது. இதற்குக் காரணம், உழைப்பின் அசைவின்மை, தேவையான திறன்கள் இல்லாமை, இயந்திரங்களின் செயலிழப்பு, மூலப்பொருட்களின் தட்டுப்பாடு போன்றவை. வேலைகளை இழக்கும் மற்றும் வேலை தேடும் நபர்களும் உராய்வு வேலையின்மையின் கீழ் சேர்க்கப்படுகிறார்கள்.

படித்த வேலையின்மை:

சில சமயங்களில் படித்தவர்கள் வேலையில் இல்லாதவர்களாகவோ அல்லது வேலையில்லாதவர்களாகவோ இருக்கும் போது, தகுதி வேலைக்குப் பொருந்தவில்லை. தவறான கல்வி முறை, வேலை வாய்ப்புத் திறன் இல்லாமை, அதிக அளவில் மாணவர்கள் வருகை மற்றும் வெள்ளைக் காலர் வேலைகளுக்கான விருப்பம் ஆகியவை இந்தியாவில் படித்த வேலையின்மைக்கு மிகவும் காரணமாகும்.

தொழில்நுட்ப வேலையின்மை:

நவீன தொழில்நுட்பமானது மூலதனம் மிகுந்ததாக இருப்பதால் குறைந்த தொழிலாளர்கள் தேவை மற்றும் தொழில்நுட்ப வேலையின்மைக்கு பங்களிக்கிறது. இப்போது ஒரு நாட்களில், கண்டுபிடிப்பு மற்றும் கண்டுபிடிப்புகள் புதிய நுட்பங்களை பின்பற்றுவதற்கு வழிவகுத்தது, ஏற்கனவே உள்ள தொழிலாளர்கள் அங்கு பணிநீக்கம் செய்யப்படுகிறார்கள். தொழில்நுட்ப வேலையின்மைக்கு தொழிலாளர் சேமிப்பு சாதனங்கள் பொறுப்பு.

கட்டமைப்பு வேலையின்மை:

சமூகத்தின் கட்டமைப்பில் கடுமையான மாற்றத்தால் கட்டமைப்பு வேலையின்மை ஏற்படுகிறது. தயாரிப்புக்கான தேவை இல்லாமை அல்லது பிற பொருட்களுக்கான தேவை மாற்றம் இந்த வகை வேலையின்மையை ஏற்படுத்துகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, மொபைல் போன்களுக்கான தேவை அதிகரிப்பு கேமராக்கள், டேப் ரெக்கார்டர்கள் போன்றவற்றின் தேவையை மோசமாகப் பாதித்துள்ளது. எனவே இதுபோன்ற வேலையின்மை பொருளாதாரக் கட்டமைப்பில் பாரிய மற்றும் ஆழமான வேருன்றிய மாற்றங்களால் விளைகிறது.

மறைமுக வேலையின்மை:

உண்மையில் தேவைப்படுவதை விட அதிகமான மக்கள் இருக்கும் போது மறைமுக வேலையின்மை ஏற்படுகிறது. சில தொழிலாளர்கள் திரும்பப் பெற்றாலும், உற்பத்தி

பாதிக்கப்படாது. இந்த வகையான வேலையின்மை விவசாயத்தில் காணப்படுகிறது. ஒரு நபர் ஒரு நாளைக்கு சாதாரண மணிநேரம் வேலை செய்வதன் மூலம் உற்பத்தி செய்யக்கூடியதை விட உற்பத்திக்கான பங்களிப்பு குறைவாக இருந்தால், அவர் வேலையில்லாதவர்களால் மாறுவேடமிடப்படுவார் என்று கூறப்படுகிறது. இந்த சூழ்நிலையில், உழைப்பின் விளிம்பு உற்பத்தித்திறன் பூஜ்ஜியமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ அல்லது எதிர்மறையாகவோ இருக்கும்.

வறுமை:

ஒரு தனி நபர் அல்லது சமூகம் வாழ்வாதாரம் இல்லாத போது, அவர்கள் வறுமை நிலையில் அல்லது சூழ்நிலையில் இருப்பதாக கூறப்படுகிறது. ஒரு நபர் வறுமையில் இருக்கும்போது, அவர்களது அடிப்படைத் தேவைகளைக் கூட ஈடுகட்ட முடியாத அளவுக்கு வேலை சார்ந்த வருமானம் மிகக் குறைவாக உள்ளது.

உலக வங்கி வறுமையை பல பரிமாணங்களைக் கொண்ட கடுமையான நல்வாழ்வின் பற்றாக்குறை என்று வரையறுக்கிறது. குறைந்த சம்பளம் மற்றும் மனிதாபிமான வாழ்விற்குத் தேவையான அடிப்படை பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளைப் பெற இயலாமை ஆகியவை இதற்கு எடுத்துக்காட்டுகள். குறைந்த அளவிலான சுகாதாரம் மற்றும் கல்வி, சுகாதார வசதிகளுக்கான மோசமான அணுகல், போதுமான உடல் பாதுகாப்பு, குரல் பற்றாக்குறை மற்றும் ஒருவரின் நிலைமையை மேம்படுத்துவதற்கான வளங்கள் மற்றும் வாய்ப்புகளின் பற்றாக்குறை ஆகியவை வறுமையின் வரையறையில் அடங்கும்.

2011 ஆம் ஆண்டில், 21.9% இந்தியர்கள் வறுமையில் வாடுவதாகக் கருதப்பட்டது.

2018 ஆம் ஆண்டில், உலகத் தொழிலாளர்களில் சுமார் 8% பேர் மற்றும் அவர்களது குடும்பங்கள் ஒரு நபருக்கு ஒரு நாளைக்கு US\$1.90க்கும் குறைவாகவே வாழ்கின்றனர் (சர்வதேச வறுமைக் கோடு).

வறுமையின் வகைகள்:

வறுமையை இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கலாம்:

- முழுமையான வறுமை
- ஒப்பீட்டு வறுமை

ஒரு குடும்பத்தின் வருமானம் உணவு, தங்குமிடம் மற்றும் வீடு போன்ற அடிப்படைத் தேவைகளின் செலவுகளை ஈடுகட்ட முடியாத அளவுக்குக் குறைவாக இருக்கும்போது, அந்தச் சூழ்நிலையே முழுமையான வறுமை என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. நாடுகளுக்கு இடையில் ஒப்பிடுவது மற்றும் காலப்போக்கில் இந்த சூழ்நிலைக்கு நன்றி.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

1990 இல் முன்மொழியப்பட்ட "ஒரு நாளைக்கு டாலர்" வறுமைக் கோடு, உலகின் ஏழ்மையான நாடுகளின் விதிமுறைகளின்படி முழுமையான வறுமையை நிர்ணயித்தது. அக்டோபர் 2015 இல் உலக வங்கி அதை ஒரு நாளைக்கு \$1.90 என மீட்டமைத்தது.

ஒப்பீட்டு வறுமை என்பது ஒரு சமூக நிலைப்பாட்டில் இருந்து உள்ளூர் மக்களின் பொருளாதாரத் தரத்துடன் தொடர்புடைய ஒரு நபரின் வாழ்க்கைத் தரமாக வரையறுக்கப்படுகிறது. இதன் விளைவாக, இது வருமான ஏற்றத்தாழ்வுக்கான அளவீடு ஆகும்.

பொதுவாக, சராசரி வருமானத்தின் சில நிலையான விகிதத்திற்குக் கீழே வருமானம் உள்ளவர்களின் விகிதமாக உறவினர் வறுமை கணக்கிடப்படுகிறது.

NITI ஆயோக்கின் பணிக்குழு, புள்ளியியல் மற்றும் திட்ட அமலாக்க அமைச்சகத்தின் (MOSPI) ஒரு பகுதியான தேசிய மாதிரி ஆய்வு அலுவலகத்தால் சேகரிக்கப்பட்ட தகவல்களைப் பயன்படுத்தி இந்தியாவின் வறுமை நிலையை தீர்மானிக்கிறது.

இந்தியாவில், வறுமைக் கோட்டை மதிப்பிடுவது வருமான அளவைக் காட்டிலும் நுகர்வுச் செலவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

தேசிய மாதிரி ஆய்வு அமைப்பின் நுகர்வோர் செலவின ஆய்வுகள் வறுமையை அளவிடுவதற்கான அடிப்படையாகும். ஒரு குடும்பத்தின் செலவுகள் கொடுக்கப்பட்ட வறுமை வரம்புக்குக் கீழே இருந்தால் அது ஏழையாகக் கருதப்படுகிறது.

ஏழ்மை விகிதம், அதாவது, வறுமையில் வாடும் மக்களின் எண்ணிக்கையின் விகிதம், மொத்த மக்கள்தொகைக்கு ஒரு சதவீதமாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது, இது வறுமையின் நிகழ்வைக் கண்டறியப் பயன்படுகிறது. இது "தலை எண்ணிக்கை விகிதம்" என்ற பெயரிலும் செல்கிறது.

அலக் கமிட்டி (1979) கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புறங்களில் ஒரு வயது வந்தவரின் குறைந்தபட்ச தினசரி கலோரி தேவைகளான முறையே 2400 மற்றும் 2100 கலோரிகளின் அடிப்படையில் வறுமை நிலையை நிறுவியது.

லக்டவாலா கமிட்டி (1993), டெண்டுல்கர் கமிட்டி (2009), மற்றும் ரங்கராஜன் கமிட்டி (2012) உட்பட பல குழுக்களால் வறுமை மதிப்பீடு மேற்கொள்ளப்பட்டது.

ரங்கராஜன் கமிட்டியின் 2014 அறிக்கையின்படி, வறுமைக் கோடு ரூ. கிராமப்புறங்களில் 972 மற்றும் ரூ. மாதாந்திர தனிநபர் செலவினத்திற்கு நகர்ப்புறங்களில் 1407.

இந்தியாவின் வறுமைக் காரணிகள்:

மக்கள்தொகை வெடிப்பு: பல ஆண்டுகளாக, இந்தியாவின் மக்கள்தொகை சீராக வளர்ந்து வருகிறது. முந்தைய 45 ஆண்டுகளில், இது ஆண்டுதோறும் 2.2% வேகத்தில் அதிகரித்துள்ளது, இது சராசரியாக ஆண்டு மக்கள்தொகை அதிகரிப்பு 17 மில்லியன் மக்கள். கூடுதலாக, இது நுகர்வோர் பொருட்களின் தேவையை கணிசமாக உயர்த்துகிறது.

விவசாயத் தொழிலின் குறைந்த உற்பத்தித்திறன் வறுமைக்கு குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பாகும். குறைந்த உற்பத்தி பல காரணங்கள் இருக்கலாம். இது முதன்மையாக துண்டு துண்டான மற்றும் பிரிக்கப்பட்ட நிலம், நிதி பற்றாக்குறை, நவீன விவசாய தொழில்நுட்பங்களின் அறியாமை, வழக்கமான விவசாய முறைகளின் பயன்பாடு, சேமிப்பின் போது கழிவுகள் போன்றவை காரணமாகும்.

திறமையற்ற வளங்களைப் பயன்படுத்துதல்: நாட்டில், குறிப்பாக விவசாயத் துறையில், வேலையின்மை மற்றும் மறைமுக வேலையின்மை உள்ளது.

இது குறைந்த விவசாய உற்பத்தியை விளைவித்தது மற்றும் வாழ்க்கைத் தரம் வீழ்ச்சியடைய வழிவகுத்தது.

பொருளாதார வளர்ச்சியின் குறைந்த விகிதம்: 1991 இல் எல்பிஜி சீர்திருத்தங்களுக்கு முன்னர் சுதந்திரம் பெற்ற முதல் 40 ஆண்டுகளில் இந்தியாவில் பொருளாதார வளர்ச்சி குறைவாகவே இருந்தது.

விலைவாசி உயர்வு: நாட்டின் விலைவாசிகள் தொடர்ந்து அதிகரித்து வருவதால், ஏழைகள் ஏற்கனவே சமந்து வரும் சமை அதிகரித்துள்ளது. இதன் மூலம் குறைந்த எண்ணிக்கையிலான மக்கள் ஆதாயம் அடைந்தாலும், குறைந்த வருமானம் பெறும் பிரிவினர், தங்களது அத்தியாவசியத் தேவைகளைக் கூட பூர்த்தி செய்ய முடியாமல் தவித்து வருகின்றனர்.

வேலையின்மை: இந்தியாவில் வறுமைக்கு பங்களிக்கும் மற்றொரு கூறு வேலையின்மை. மக்கள்தொகை அதிகரித்து வருகிறது, இது வேலைக்கு விண்ணப்பிப்பவர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரித்துள்ளது. வேலைக்கான இந்த தேவையை பொருத்த, வாய்ப்புகளில் போதுமான விரிவாக்கம் இல்லை.

மூலதனம் மற்றும் தொழில்முனைவு இல்லாமை: மூலதனம் மற்றும் தொழில் முனைவோர் பற்றாக்குறையின் விளைவாக பொருளாதாரம் குறைந்த அளவிலான முதலீடு மற்றும் வேலை உருவாக்கத்தை அனுபவிக்கிறது.

சமூகப் பிரச்சினைகள்: பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளுக்கு மேலதிகமாக, வறுமையை ஒழிப்பதற்கான இந்தியாவின் முயற்சிகளைத் தடுக்கும் சமூகக் கூறுகளும் உள்ளன.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

பரம்பரைச் சட்டங்கள், சாதி அமைப்பு, சில மரபுகள் போன்றவை இந்த விஷயத்தில் சில தடைகள்.

காலனித்துவ சுரண்டல்: இந்தியாவின் பூர்வீக கைவினைப் பொருட்கள் மற்றும் ஜவுளித் தொழில்கள் பிரிட்டிஷ் காலனித்துவம் மற்றும் சுமார் இரண்டு நூற்றாண்டுகளாக நாட்டின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தியதால் அழிக்கப்பட்டன, இது நாட்டின் தொழில்மயமாக்கலுக்கு வழிவகுத்தது. ஐரோப்பிய வணிகங்களுக்கான எளிய மூலப்பொருட்கள் உற்பத்தி செய்யும் நாடாக இந்தியா காலனித்துவக் கொள்கைகளால் குறைக்கப்பட்டது.

காலநிலை: பீகார், உ.பி., ம.பி., சத்தீஸ்கர், ஒடிசா, ஜார்கண்ட் போன்ற மாநிலங்கள் இந்தியாவின் பெரும்பான்மையான ஏழை மக்களின் தாயகமாகும். இயற்கை பேரழிவுகள் போன்ற சூறாவளிகள், பூகம்பங்கள், வழக்கமான வெள்ளம் மற்றும் பிற பேரழிவுகளின் விளைவாக இந்த மாநிலங்களில் விவசாயம் குறிப்பிடத்தக்க சேதத்தை சந்திக்கிறது.

இந்தியாவில் வறுமையைக் குறைப்பதற்கான திட்டங்கள்:

ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம் (IRDP), 1978–1979 இல் முதன்முதலில் செயல்படுத்தப்பட்டது மற்றும் அக்டோபர் 2, 1980 இல் உலகளாவியதாக மாறியது, இது கிராமப்புற ஏழைகளுக்கு வங்கிக் கடன் மற்றும் மானியங்கள் மூலம் ஆதாய வேலை தேடுவதற்கான வாய்ப்புகளை வழங்குவதன் மூலம் உருவாக்கப்பட்டது.

ஜவஹர் ரோஸ்கர் யோஜனா/ஜவஹர் கிராம் சம்ரிதி யோஜனா (JRY): பொருளாதார உள்கட்டமைப்பு, சமூக வளங்கள் மற்றும் சமூக சொத்துக்களின் மேம்பாட்டின் மூலம், JRY ஆனது கிராமப்புறங்களில் உள்ள வேலையில்லாத மற்றும் குறைந்த வேலைவாய்ப்பில் உள்ளவர்களுக்கு அர்த்தமுள்ள வேலை வாய்ப்புகளை வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

கிராமப்புற வீட்டுவசதிக்கான இந்திரா ஆவாஸ் யோஜனா: இந்திரா ஆவாஸ் யோஜனா (LAY) முன்முயற்சியானது, SC/ST குடும்பங்களை மையமாகக் கொண்டு, கிராமப்புறங்களில் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழ் உள்ள (BPL) குடும்பங்களுக்கு இலவச வீட்டுமனையை வழங்க முயல்கிறது.

வேலைக்கான உணவுத் திட்டம் கூலி வேலைவாய்ப்பை அதிகரிப்பதன் மூலம் உணவுப் பாதுகாப்பை மேம்படுத்த முயல்கிறது. மாநிலங்கள் இலவச உணவு தானிய விநியோகத்தைப் பெறுகின்றன, ஆனால் இந்திய உணவுக் கழகம் (எஃப்.சி.ஐ) குடோன்கள் தேவைக்கு ஏற்ப வைப்பதில் சிக்கல் உள்ளது.

NOAPS, தேசிய முதியோர் ஓய்வூதியத் திட்டம் இந்த ஓய்வூதியத்தை மத்திய அரசு வழங்குகிறது. இந்த திட்டத்தை மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்கள் முழுவதும் செயல்படுத்த பஞ்சாயத்துகள் மற்றும் நகராட்சிகள் பணிபுரிகின்றன. மாநிலத்தைப் பொறுத்து, மாநில பங்களிப்பு மாறலாம். 60 முதல் 79 வயதுடைய விண்ணப்பதாரர்களுக்கு, மாத ஓய்வூதியம் 200 யென். 2011-2012 வரவு செலவுத் திட்டத்தின்படி, 80 வயதுக்கு மேற்பட்ட விண்ணப்பதாரர்களுக்குத் தொகை மாதம் 500 ஆக மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளது. இது லாபகரமான முயற்சியாகும்.

அன்னபூர்ணா திட்டம்: தேசிய முதியோர் ஓய்வூதியத் திட்டத்தின் (NOAPS) கீழ் இல்லாத, தங்களைக் கவனித்துக் கொள்ள முடியாத மூத்த குடிமக்களுக்கு உணவு வழங்குவதற்காக 1999-2000 ஆம் ஆண்டில் இந்தத் திட்டம் அரசாங்கத்தால் தொடங்கப்பட்டது. அவர்களின் கிராமத்தில். இத்திட்டத்தின் மூலம் தகுதியுள்ள மூத்த குடிமக்களுக்கு மாதம் 10 கிலோ இலவச உணவு தானியங்கள் வழங்கப்படும். அவர்கள் பெரும்பாலும் 'ஏழைகளில் ஏழ்மையானவர்கள்' மற்றும் 'சாதாரண மூத்த குடிமக்கள்' குழுக்களை குறிவைக்கின்றனர்.

மகாத்மா காந்தி தேசிய ஊரக வேலை உறுதிச் சட்டம் 2005 (MGNREGA): ஒவ்வொரு கிராமப்புற குடும்பத்திற்கும் இச்சட்டத்தின் கீழ் ஆண்டுதோறும் 100 நாட்கள் வேலை உறுதி செய்யப்படுகிறது. பரிசீலனையில் உள்ள தொழில்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கு பெண்களுக்கு ஒதுக்கப்படும். கூடுதலாக, தேசிய வேலை உறுதி நிதிகள் மத்திய அரசால் அமைக்கப்படும். மத்திய அரசைப் போலவே, மாநில அரசுகளும் இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்த மாநில வேலை உறுதி நிதியை உருவாக்கும். ஒரு விண்ணப்பதாரர் 15 நாட்களுக்குள் வேலை வழங்கப்படாவிட்டால், இந்த முயற்சியின் கீழ் தினசரி வேலையின்மை நன்மைக்கு தகுதி பெறுவார்.

தேசிய கிராமப்புற வாழ்வாதார இயக்கம், ஆஜீவிகா (2011) கிராமப்புற ஏழைகளின் தேவைகளைப் பன்முகப்படுத்தவும், வழக்கமான மாத வருமானத்துடன் அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பை வழங்கவும் இது அவசியம். ஆதரவற்றவர்களுக்கு உதவுவதற்காக, கிராம அளவில் சுயஉதவிக்குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

தேசிய நகர்ப்புற வாழ்வாதார இயக்கம் (NULM) நகர்ப்புற ஏழை மக்களை சுயஉதவி குழுக்களாக ஒழுங்குபடுத்துகிறது, சந்தை அடிப்படையிலான வேலைவாய்ப்பிற்கு வழிவகுக்கும் திறன் மேம்பாட்டிற்கான வாய்ப்புகளை வழங்குகிறது, மேலும் கடனுக்கான எளிதான அணுகலை உறுதி செய்வதன் மூலம் அவர்களின் சொந்த தொழில்களை தொடங்க அவர்களுக்கு உதவுகிறது.

MANIDHANAHEYAM FREE IAS ACADEMY - TNPSC GROUP - PRELIMINARY EXAM
UNIT - VI - INDIAN ECONOMY

பிரதான் மந்திரி விகாஸ் யோஜனா: இந்தத் திட்டமானது பணிக்கு வருபவர்கள், குறிப்பாக பத்தாம் வகுப்பு மற்றும் பன்னிரண்டாம் வகுப்பு இடைநிறுத்தப்பட்டவர்கள் மீது கவனம் செலுத்தும்.

பிரதான் மந்திரி பிப். தன் யோஜனா 1.5 கோடி வங்கிக் கணக்குகளைத் திறப்பதில் வெற்றி பெற்றது மற்றும் மானியங்கள், ஓய்வூதியங்கள், காப்பீடு மற்றும் இதர பலன்களின் நேரடிப் பலன்களை மாற்றுவதை இலக்காகக் கொண்டிருந்தது. இந்த திட்டம் குறிப்பாக வங்கியில்லாத ஏழைகளுக்கு கவனம் செலுத்துகிறது.

